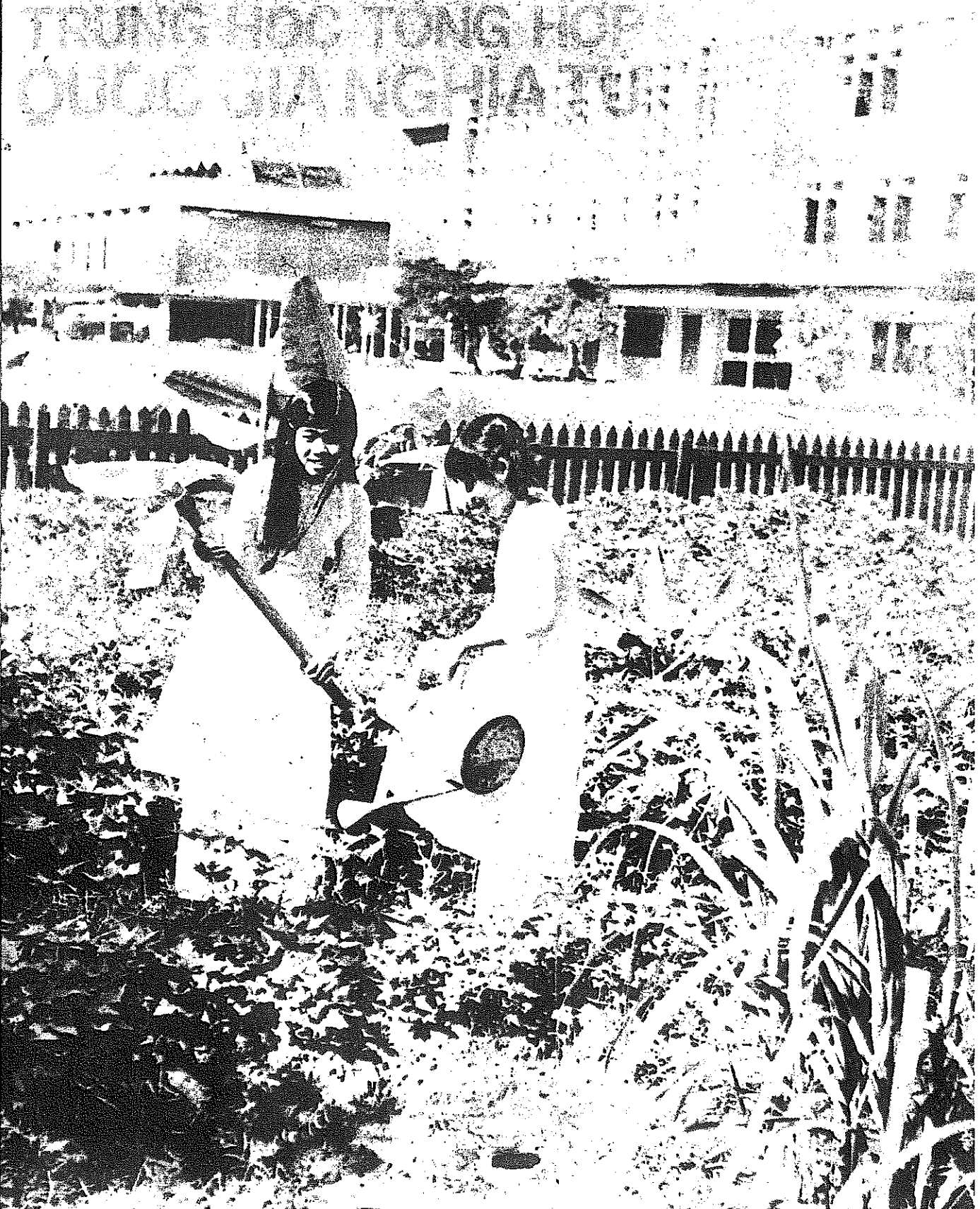
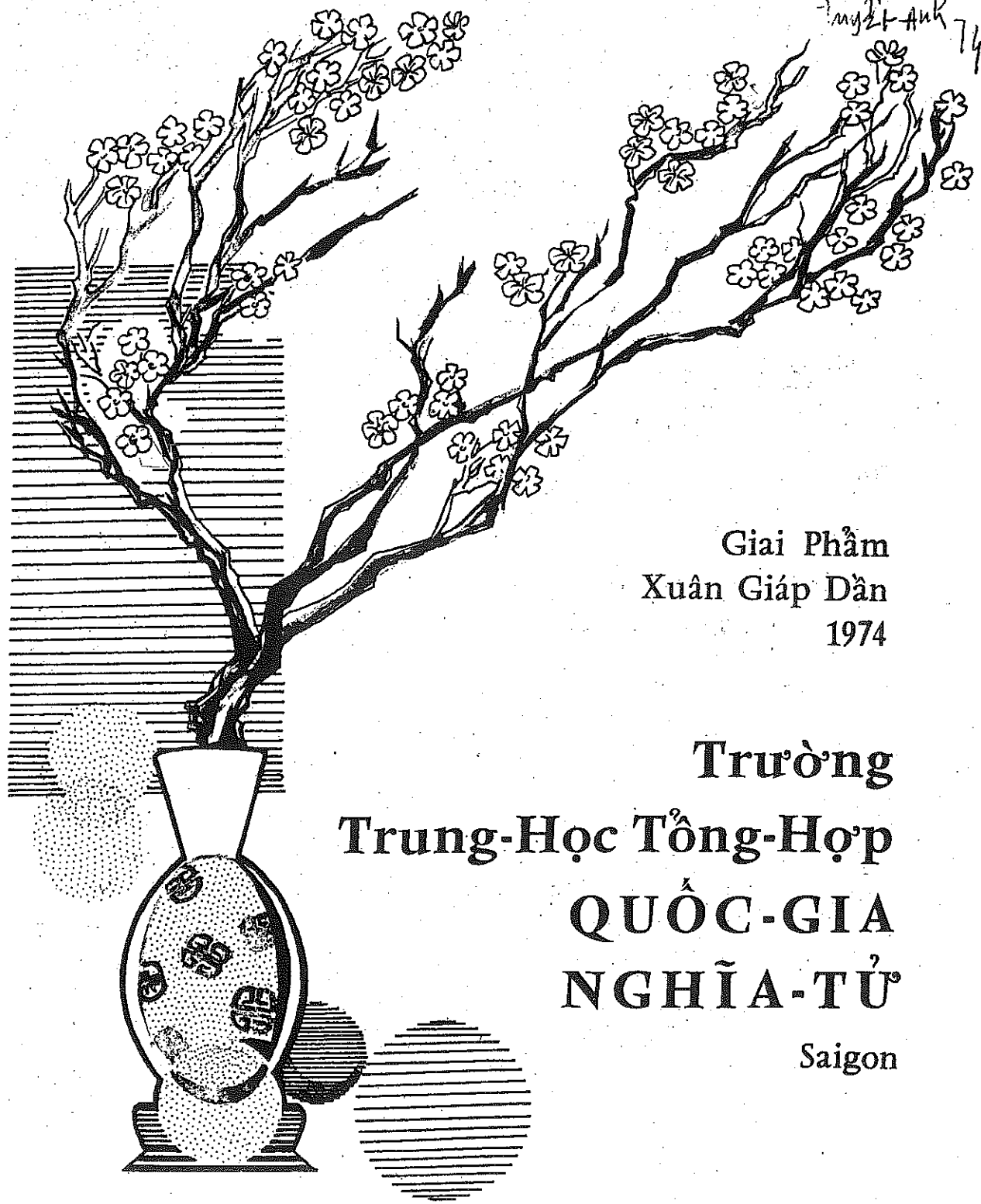

Xuân Giáp Dần 1974

KINH BIỂU

Trang Anh 74

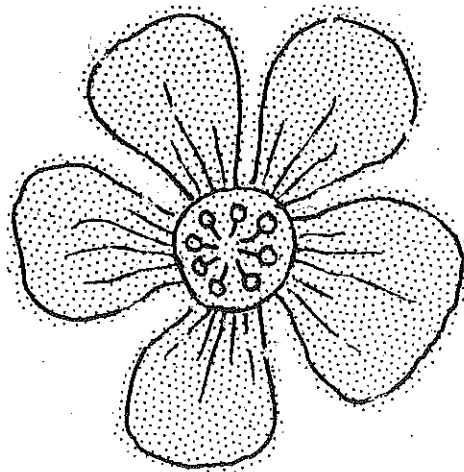
Giai Phẩm
Xuân Giáp Dần
1974

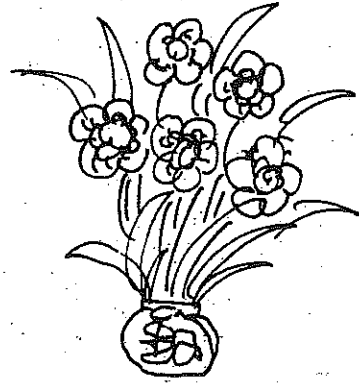
Trường
Trung-Học Tổng-Hợp
QUỐC-GIA
NGHĨA-TỬ

Saigon

*Nhân dịp Xuân Giáp Dần,
Toàn-thể Học-sinh Trung-Học Tổng-Hợp
Quốc-Gia Nghĩa-Tử Saigon xin chân-thành Kính chúc:*

*Ban Giám-Đốc,
Quý Vị Giáo-Sư
Toàn-thể Nhân-viên
một năm mới vạn sự như ý.*

Toàn thể Học-sinh
Trung-Học Tổng-Hợp Quốc-Gia Nghĩa Tử Saigon
trân trọng ghi ơn :

Quý vị Ân Nhân

Trung-Tướng Tổng-Cục Trưởng Tổng-Cục C.T.C.T
Đại-Tá Cục-Trưởng Cục Tâm Lý Chiến

Thầy Hiệu Trưởng

Thầy Hiệu Đoàn Trưởng

Cô Tổng Giám Thị

Quý Thầy Cô trong Hội đồng Giáo Sư Hướng Dẫn

Ông Trưởng Phòng Ấn Loát Trung Học Tổng
Hợp Q.G.N.T.

đã tận tình giúp đỡ và Khuyến Khích chúng con
thực hiện Giai Phẩm này.

Giai Phẩm Xuân 74

Với Sự Góp Mặt Của

NGỌC HỒ * ĐOÀN DƯ
NHỮ PHONG * QUANG HUY
VÕ THỊ MINH PHƯƠNG
NGUYỄN THỊ HỒNG VÂN
TUYẾT CÂN * PHẠM LUẬN
TRẦN THANH KHOA
TẠ CẨM NHUNG
LÊ NH HỒ
LÊ VĂN DŨNG
TRẦN DŨNG

Mỗi độ xuân về

Cứ mỗi khi hoa mai, hoa đào hé nụ, mọi người, từ thành thị đến thôn quê, không phân biệt già, trẻ, lớn bé ai ai cũng hân hoan, nao nức chào đón xuân về.

Mùa xuân là mùa tin tưởng hi-vọng. Tin tưởng vào tương lai đất nước, hi-vọng vào những ngày còn lại, lại những ngày sắp tới của đời mình với ý chí sẽ cố gắng làm một việc gì tốt đẹp hơn, vinh quang hơn những năm trước trong hạnh-phúc gia-đình, trong sự thanh bình thịnh vượng của xứ sở, trong niềm hoan lạc đời đời của nhân loại.

Mùa xuân năm qua, niềm hi-vọng và tin tưởng đó đã chớm nở, khi tiếng súng ngưng trên mảnh đất quê hương yêu dấu này.

Nhưng rồi, những con người cuồng tín, say máu bắt chấp lòng yêu thương khoan hồng độ lượng của quân dân ta, lại lao mình vào lửa, để phá tan niềm hi-vọng mà con người đã ao ước từ lâu.

Xuân năm này, một lần nữa, chúng ta vẫn đặt niềm tin vào công lý và lương tâm, mong chờ và quyết tâm xây dựng một mùa xuân thanh - bình vĩnh cửu cho quê hương đất nước.

QGNT.

生景

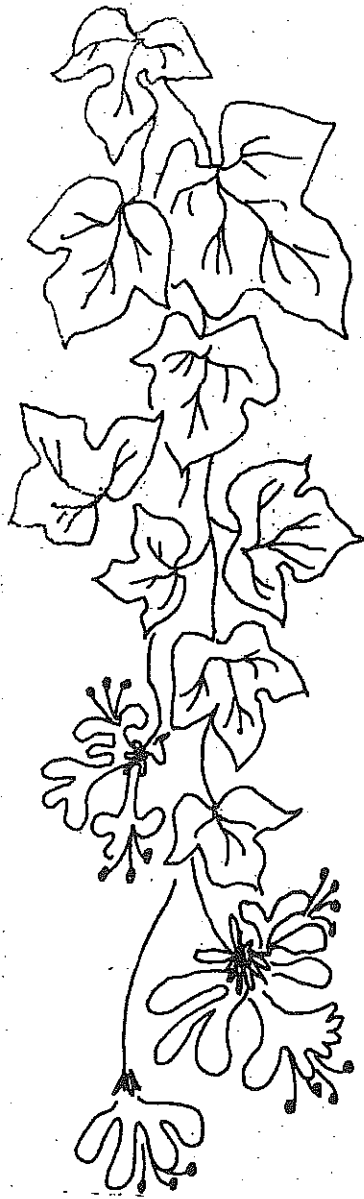
楊柳花深鳥語遲

空堂簾日影暮雲飛

客來小窗人自歸

只倚欄杆看翠微

洪仁宗

Phiên âm

Xuân Cảnh

Dương liễu hoa thâm, điều ngũ tri
Họa đường thiêm ánh, mộ vân phi
Khách lai bất vấn nhân gian sự
Chỉ bạng lan can, khán thúy vi.

TRẦN NHÂN TÔN

Dịch nghĩa

Cảnh Xuân

Dương liễu trong hoa, tiếng hát mời
Thềm lan, mây nhẹ, ánh chiều rơi
Nhân gian việc ấy, thôi đừng hỏi
Chỉ tựa lan can ngắm đất trời.

NGỌC HỒ

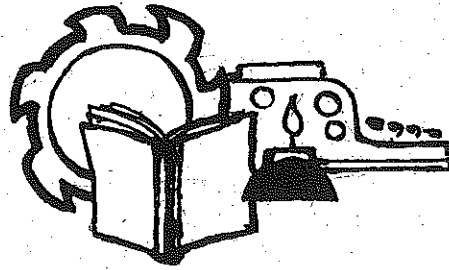
Trần-Nhân-Tôn

(1258 — 1308)

Ngài tên là Sầm, con cả vua Thành-tôn, sinh năm Nguyên-phong thứ 8 (1258) mất năm Hưng-long thứ 16 (1308), lên ngôi vừa lúc 20 tuổi. Ngài là một ông vua rất nhân từ, thương dân yêu nước. Văn nghiệp, võ công đời Trần, ở triều đại của Ngài rất thịnh.

Tác phẩm của Ngài để lại đời sau :

- 1— Thiên-tâm thiết chủ ngữ lục
- 2— Đại-hương hải-ấn thi tập
- 3— Tăng già toái sự
- 4— Thạch thất my-ngữ.

Việc thiết lập các trường trung học Tổng hợp phải chăng là một điều cần thiết ?

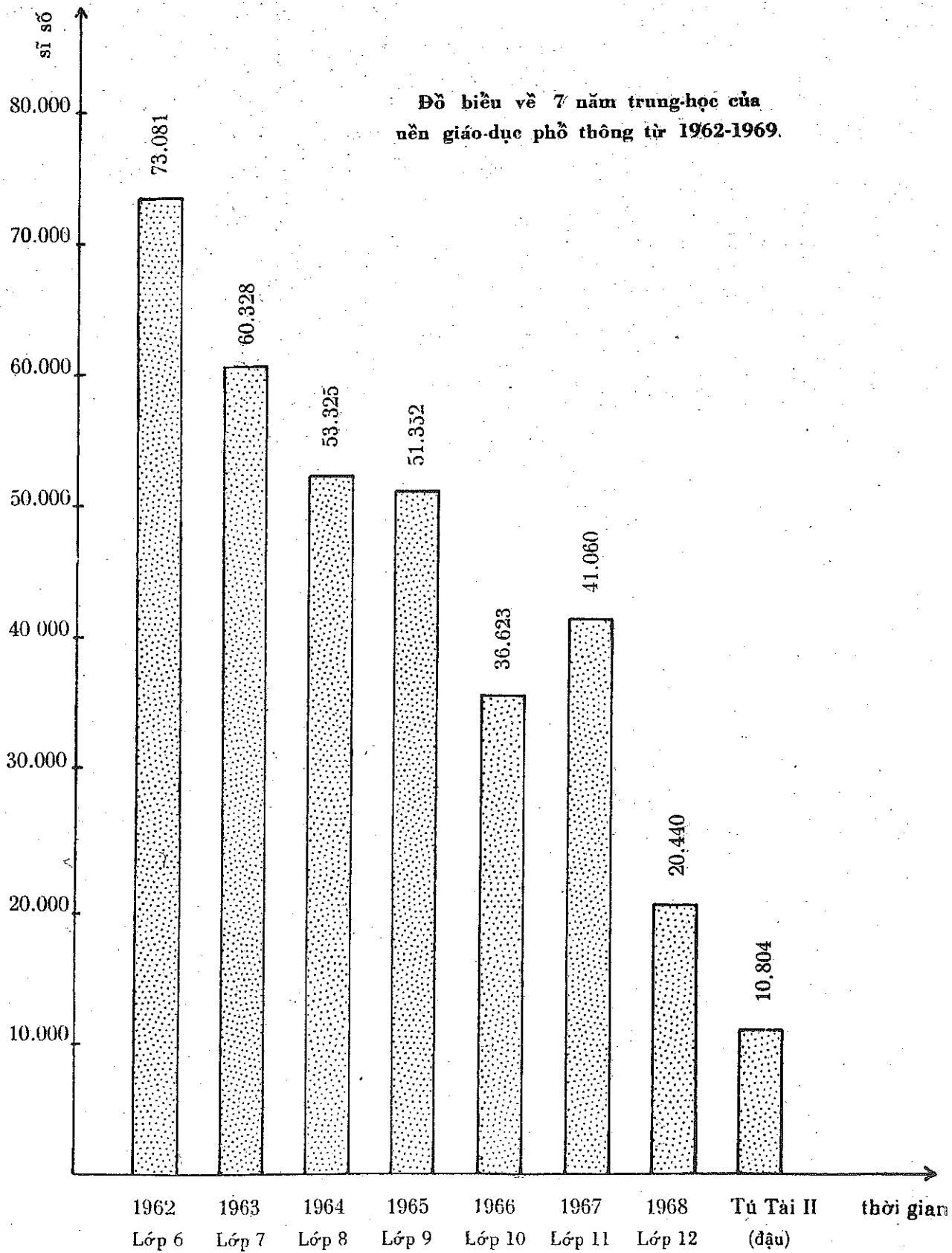
Ngay từ 10 năm về trước, nền giáo dục theo chương trình phổ thông đã tỏ ra kém hữu hiệu, vì không thỏa mãn được nhu cầu phát triển khả năng, tài khéo, và cũng không chú ý mấy tới sở thích của học sinh. Một điều quan hệ khác là mục tiêu đáp ứng nhu cầu chuyên viên cho xã hội cũng không sao đạt được. Nền giáo dục ấy đã làm phí phạm nhân lực, thì giờ, tiền bạc, chỉ lo đào tạo một thiểu số có đủ hoàn cảnh để theo học lên đại-học mà thôi.

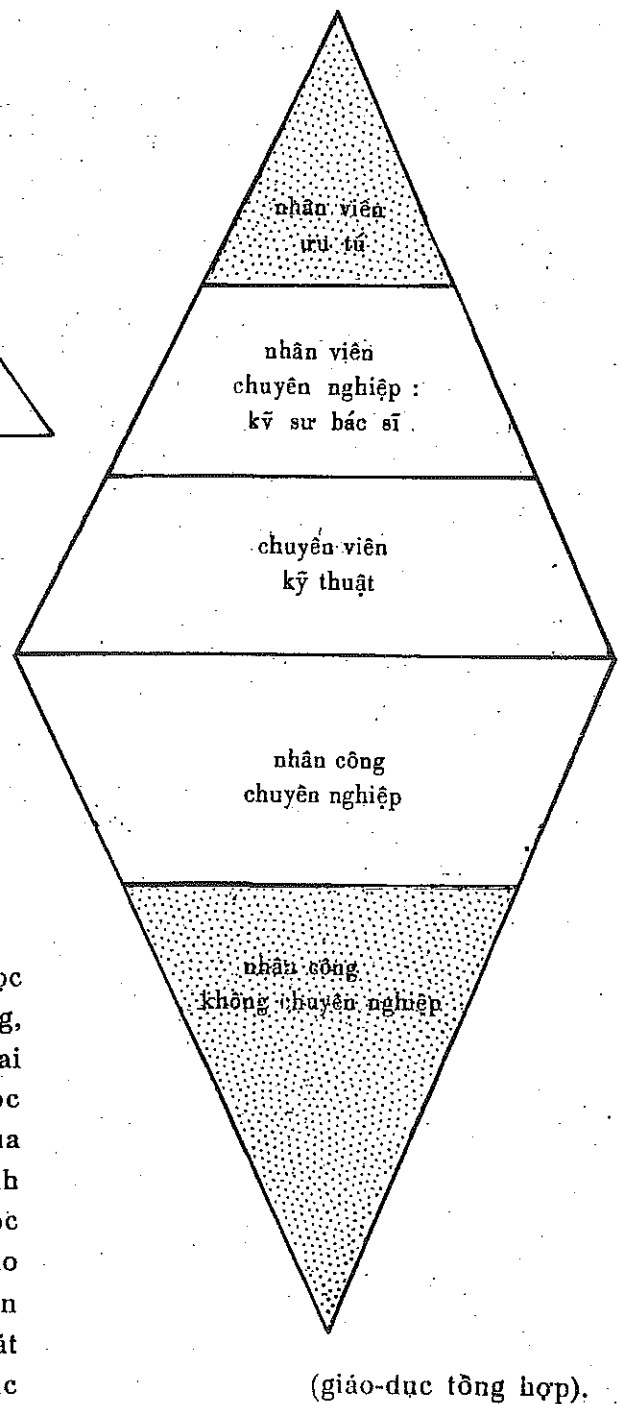
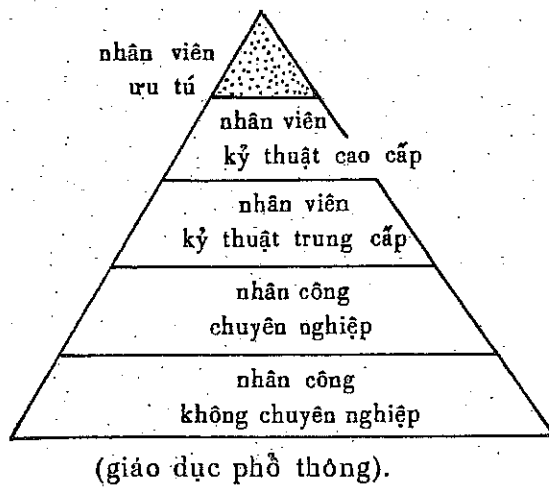
Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hòa, vào ngày 6-tháng 10 năm 1969 đã tuyên bố : «Việc chú trọng đặc biệt đến ngành giáo dục, có ảnh hưởng rõ rệt và mạnh mẽ đến nền kinh-tế và xã-hội của nước nhà, tôi chủ trương rằng chính sách của chính phủ là thực hiện một nền giáo-dục quần chúng và thực tiễn. Tôi quan niệm rằng giáo-dục là của quần chúng và cho toàn dân chứ không phải dành cho một số người trong xã hội».

Tổng-Thống còn tiếp thêm : «Một điểm quan trọng khác trong chính sách của chính-phủ là giáo-dục phải hướng vào thực tập và ứng dụng. Có nghĩa là giáo dục phải đạt hai mục tiêu phát triển khả năng cá nhân và cải tạo xã-hội. »

Để thực hiện lời của Tổng-Thống, chính sách giáo-dục phải thế nào để cấu tạo các tầng lớp kinh tế mà ta mong muốn ở một xã-hội mà kỹ thuật đang được mở mang. Xã-hội này phải làm giảm bớt những phần tử vụng về và phải làm gia tăng những phần tử khéo léo cũng như các chuyên viên kỹ-thuật. Nền móng căn bản ấy chỉ có thể gặt hái được theo đường lối Giáo Dục tổng hợp.

Thực vậy, ta chỉ cần xem kết quả so sánh của nền giáo dục phổ thông và tổng hợp phổ thông sau đây là đủ rõ:

Vấn đề thứ hai cần xét tới là học sinh trung học mỗi ngày mới gia tăng, trong khi các học sinh đầu tú tài hai chỉ là 14% số học sinh đã ghi tên học lớp 6 phổ thông. (xin xem đồ biểu của 7 năm ở sau). Như vậy 86% học sinh thất bại rơi rớt ở các năm trung học đã nhận được kết quả gì của nền giáo dục. Họ đã có những năng khiếu, kiến thức gì để giúp họ tự mưu sinh phát triển xã-hội, và góp phần vào việc phục hưng kinh-tế nước nhà? Chỉ có nền giáo dục tổng hợp mới giúp họ vượt qua cái nguy hiểm: dở thầy, dở thợ này

Như vậy, thường thường ở VN, ngoài ba ban đòi hỏi như Văn-chương, Toán và Khoa-học thực nghiệm, ta có thể thêm các ban: doanh thương, canh nông, kinh-tế gia-đình, giáo-dục nghệ thuật, sinh hoạt thanh niên và công kỹ-nghệ.

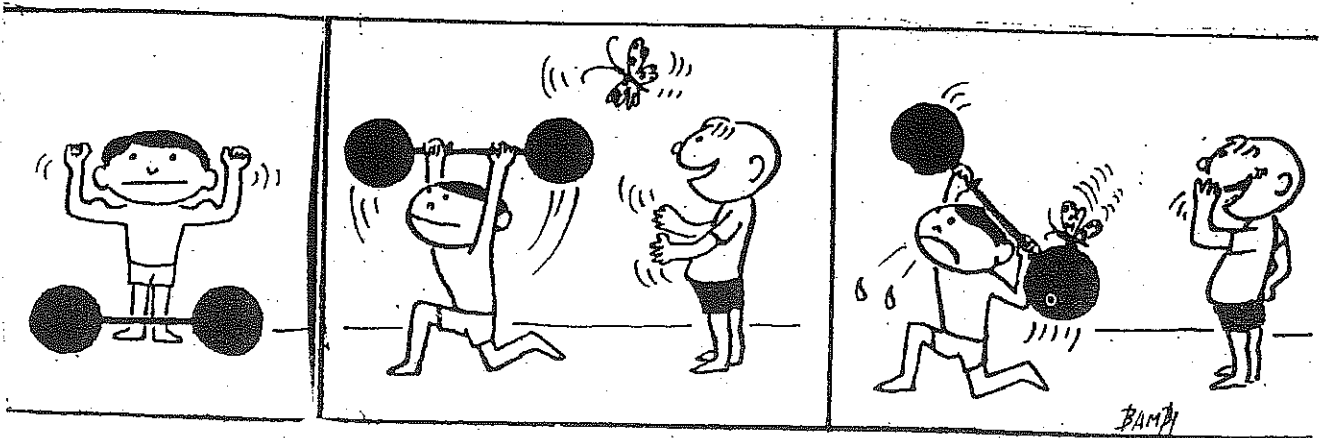
Các học sinh tốt nghiệp có thể học tiếp lên đại-học nếu hoàn cảnh cho phép. Trong trường hợp phải từ giã học đường thì những học sinh này cũng đã thu thập được một số tài năng khéo léo để kiếm việc làm thích hợp, để tự mưu sinh và góp phần vào việc phát triển quốc-gia.

Ta có thể đưa ra một thí dụ về ban Doanh thương. Chương trình ban doanh thương gồm các môn học phổ thông căn bản như quốc-văn, sử-địa, công-dân, triết-học, sinh ngữ, lý-hóa, toán, vạn-vật, và những môn chuyên biệt như doanh thương tổng quát, đánh máy, kế toán, kinh-tế ứng dụng và công tác văn-phòng (giữ hồ sơ), tốc ký, Thảo công văn, thư từ, xử-dụng máy móc văn phòng phát triển đức tính một người thợ kỹ).

Nếu học-sinh tiếp tục học, họ vẫn hội đủ khả năng để nhập đại-học như luật - khoa, sư - phạm hành - chính, thương mại, chính-trị kinh doanh v.v. Nhưng vì một hoàn cảnh nào đó, phải thôi học, họ cũng có thể kiếm việc làm một cách dễ dàng. Họ đã được trang bị đầy đủ để chiến đấu mưu sinh và góp phần hữu hiệu cho công ích.

Những học sinh khác chọn các ban Canh-nông kinh-tế gia đình, công kỹ-nghệ cũng sẽ có được các cơ hội như trên. Trường Trung học tổng hợp có thể coi như một cây lớn có nhiều ngành để học sinh chọn lựa theo sở thích, (xem hình vẽ dưới) nơi đây học sinh được hưởng dẫn để phát triển khả năng đầy đủ nhất, hợp lý nhất.

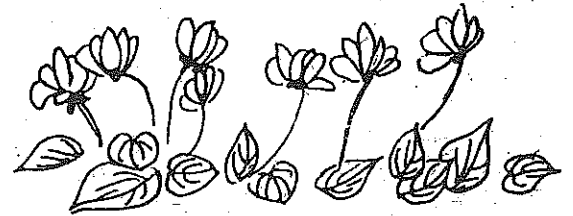
theo Tiến-sĩ Donald M KNOX
Trưởng phái đoàn của trường
đại-học OHIO tại Việt-Nam.

Quỹ tài Đồng hợp

Chuyên Biệt

LỚP 10								
LỚP 11								
LỚP 10	Khoa học THỰC NGHIỆM	GAN	Sinh Nghệ	Giáo dục NGHỆ THUẬT	Kinh tế gia đình	Doanh Nghiệp	CÔNG KỸ NGHỆ	Canh Nông

Chọn ban hướng dẫn

<i>Định Hướng</i>	LỚP 9	QUỐC VĂN	SINH NGỮ	KHOA HỌC	TOÁN	KIẾN THỨC XÃ HỘI	Hướng dẫn học sinh Chọn 2 môn dùng khả năng giải thích				THỂ DỤC	HỘI HOA
	LỚP 8	QUỐC VĂN	SINH NGỮ	KHOA HỌC	TOÁN	KIẾN THỨC XÃ HỘI					THỂ DỤC	ÂM NHẠC
<i>Tham Gia</i>	LỚP 7	QUỐC VĂN	SINH NGỮ	KHOA HỌC LÝ HOA VẬT LÝ	TOÁN	KIẾN THỨC XÃ HỘI SỬ ĐỊA CÔNG DÂN	CANH NÔNG	DOANH THƯƠNG	CÔNG KỸ NGHỆ	KINH TẾ GIA ĐÌNH	THỂ DỤC	NGHỆ THUẬT
	LỚP 6	QUỐC VĂN	SINH NGỮ	KHOA HỌC LÝ HOA VẬT LÝ	TOÁN	KIẾN THỨC XÃ HỘI SỬ ĐỊA CÔNG DÂN	CANH NÔNG	DOANH THƯƠNG	CÔNG KỸ NGHỆ	KINH TẾ GIA ĐÌNH	THỂ DỤC	NGHỆ THUẬT

Táo Thần Quần

Mọi việc dưới thế,
Thần xin tâu bày,
Hoạt động trước nay,
Của trường Tổng hợp:

Kể từ thành lập,
Mới được hai niên,
Sinh muợn cho nên,
Thiếu thốn đủ thứ.
Cơ sở cư ngụ,
Ngay nội trú khu,
Phòng ngủ tạm chia,
Ra từng lớp học.
Có điều ác độc,
Mỗi lớp một nơi,
Thầy cô hụt hơi,
Đến giờ đổi lớp.
Nếu kẻ có phước,
Mấy lớp chuyên môn,
Kỹ nghệ, doanh thương,
Nữ công, gia chánh,
Phòng thi rộng mát,
Lại ngay dưới nhà,
Tiện nghi dư thừa,
Ít trường sánh nổi.
Năm nay trường mới,
Lập được một phòng,
Tốn kém, đáng công,
Thính phòng Anh-ngữ.
Học sinh các trụ,

Muốn tâu thượng đế,
Táo thần! môn đệ,
Nghĩa tử quốc gia,
Trấn nhậm ngôi nhà,
Trung học tổng hợp.
Hai Ba tháng chạp,
Thần vội về châu,
Trước bệ khấu đầu.
Thánh hoàng vạn tuế.

Như phi-hành-gia,
Ông nói, ông nghe,
Đeo tai, đeo miệng.
Còn phòng thí nghiệm,
Rộng rãi quá chừng,
Chỉ vị là không,
Có đủ hóa chất.
Tăng-gia sản-xuất,
Là giờ canh-nông,
Xới xới, trồng trồng,
Ươm cây gieo hạt.
Tìm hiểu đất cát,
Thích nghi môi trường,
Canh-tác phát-triển.

* * *

Tiếp theo đến chuyện,
Hoạt động hiệu đoàn
Danh sách toàn ban,
Chấp hành niên khóa.
Tổng số tất cả
Mười một « Mặt to »
Tình nguyện đứng ra,
Đảm trách công vụ,
Lần lượt đặc cử:
Trước hết trưởng ban,
Đại diện toàn trường,
Là Phan công Đạm,
Dáng cao, da sạm,
Án nói khoan thai,
Tác-phong xứng tài,
Thay mặt toàn thể.
Tiếp theo phải kể,
Chức phó năm nay,
Đặc cử về tay,
Nguyễn Thị Kim Phụng,
Cũng từng hoạt động,
Trong năm vừa qua,
Tài, đức đáng là
Gửi vàng chọn mặt.
Thủ quỹ danh đất,
Vũ Thị Thanh Hà,

Còn Trần Thành Khoa,
Trưởng Ban học tập.
Trật tự, kỷ luật,
Thì Nguyễn-Thành-Lâm,
Thề thao các anh,
Ngọc phương, Kim Ngọc,
Bảo chí có mặt,
Nguyễn-Thị-Thu-Hằng,
Chức phó trưởng ban,
Về tay Trần-Dũng.
Xã hội lung tung,
Bầu lại, bầu đi,
Cuối cùng được ghi,
Trưởng ban Minh Tri
Chức phó về chi,
Thị Tuyết là tên.
Thần kinh dăng lên,
Thánh hoàng danh tinh,
Xin ban nghị-định
Cho họ hăng say,
Hoạt động năm nay,
Thuận buồm xuôi gió.

* * *

Nhớ lại niên khóa,
Của năm vừa qua,
Hoạt động thật là,
Rất đáng khen thưởng.
Trưởng vừa ngắt ngưỡng,
Chập chững ra đời,
Mà cũng rùm trời,
Ra báo, ra bỏ,
Cũng mấy ngàn số,
Phát hành khắp nơi,
Loắt choắt loi chơi.
Đòi chơi với lớn!
Thần thấy mà ón!
Trưởng thua lỗ to,
Nào có đâu ngờ,
Thành công quá sức!
Rồi thừa cao hứng,
Tổ chức đi chơi,

Cắm trại ngoài trời,
Cả trường tham dự!
Trở về trường sở,
Tiếp tục lên chân,
Tổ chức những tuần,
Đẹp trường, đẹp lớp.
Nam, nữ, từng lớp,
Ra sức hợp-quần,
Làm cỏ, dọn sân,
Lau bàn, lau ghế,
Lớp trường vì thế,
Trở nên khang trang,
Sạch sẽ gọn gàng,
Học hành mát mẽ.
Hoạt động đáng kể
Chiến thắng say men,
Thừa thắng xông lên,
Họ ra bích-báo!

* * *

Xuân đi hè đảo,
Thoắt đã một niên,
Phượng nở ve rên,
Tổng kết thành tích,
Phát thưởng khuyến khích,
Cho những anh tài,
Học, hạnh, vẹn hai,
Tích cực hoạt động.
Phu-nhân Tổng-Thống,
Chủ tọa ban khen,
Ưu ái, không quên,
Tặng tiền cắm trại.
Thế là trường lại,
Tổ chức rần rần,
Vững tàu một tuần.
Xả hơi, nghỉ mát.
Cùng với trường khác,
Kỹ-thuật, phổ-thông,
Cùng họ, cùng tông,
Quốc-gia nghĩa-tử.
Buồn cho mấy trụ,
Học hành biếng lười,

Thích nghịch, ham chơi,
Lại không được dư!

* * *

Rồi kỳ thi cử,
Lên lớp cuối năm,
Những chàng
« chơi chằm »,
Thầy đều ở lại!
Thật là tai hại,
Cứ tưởng thi chơi,
Lấy lệ mà thôi,
Rồi cũng lên lớp!
Nào ngờ không ợt!
mà lại thấy cay!
Kết quả năm nay,
Rớt như sừng rưng!
Vì trường áp dụng,
Kỷ-luật nghiêm-minh,
Đề cho học sinh,
Hết dám lười biếng!
Kết quả đáng khiển,
Mọi người lưu tâm,
Những nơi nhiều dân,
Phải ở lại lớp,
Số còn lại, khớp,
Nên học siêng-năng,
Vì sợ cuối năm,
Dở là thi lại.

Hỡi ơi tai hại,
Chín ở, một lên,
Chi bằng suốt niên,
Học chằm cho chắc.

* * *

Năm nay trường đặt,
Kỷ-luật hàng đầu,
Sau khi bán bầu,
Đại diện các lớp,
Tổ chức liên tiếp,
Tuần lễ thi đua,
Giải thưởng trao cho,
Lớp kỷ-luật nhất!
Tranh đua liên tiếp,
Cho đến hết năm,
Mỗi tháng một lần,
Phát cờ danh-dự!

* * *

Tham gia nghĩa-cử,
Cứu lụt miền Trung,
Học sinh hết lòng,
Quyên góp tài vật.
Kết quả tiền mặt,
Thu được khả quan,
Giúp người cơ hàn,
Miếng cơm manh áo,
Sống cho phải đạo,

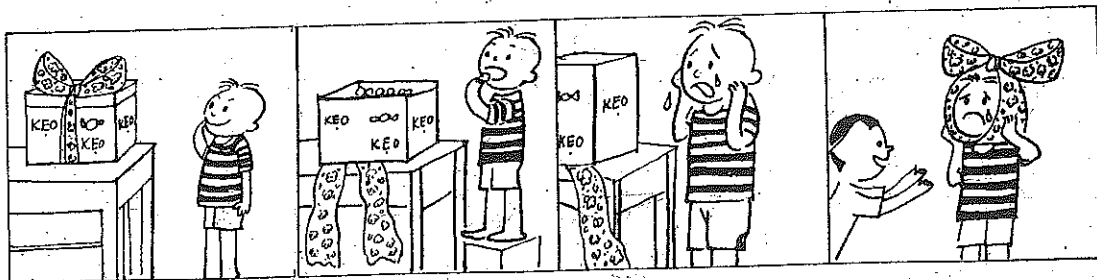
Em ngã, chị nâng,
Gọi là góp phần,
Lòng nhiều, của ít!

* * *

Trước khi chấm phết,
Hết tờ lập ló,
Thần xin bán cho,
Trung học tổng-hợp,
Sang năm mới được,
Hiệu Trưởng Khang-an,
Thầy có vô vàn,
Đắc tài, đắc lộc,
Học sinh chăm học
Hoạt động hăng say,
Và cuối năm nay,
Được lên lớp tuốt!
Thần xin si-tốp.
Good bye Thánh Hoàng,
Hẹn Tết sang năm,
Thần xin gặp lại!

NHU-PHONG « 82 »

Sao y bản chính của Táo Quân
Trung Học Tổng Hợp
Quốc-Gia Nghĩa-Tử Saigon.

CON « CỌP »

Khảo-cửu của

Đoàn Dự

I. Theo các nhà Vạn-vật học thì con hổ thuộc « miêu loại » cũng như con sư-tử, con báo v.v... Nhưng nó không phải loài mèo thường. Nó có tầm vóc khá lớn cao đến 5 bộ, dài từ 7 đến 10 bộ, có con sức nặng lên tới 250 kg (500 pounds). Thường-thường bộ lông hổ có màu vàng cam, và những vằn đen, rất ít con có bộ lông màu trắng hay đen tuyền. Người ta còn cho những con hổ có bộ lông trắng hay đen tuyền là những con vật linh-thịêng, có sức mạnh đáng kể và hết sức tinh khôn. Vì có bộ lông đặc biệt ấy, mà ta gọi là « bạch hổ » hay « hắc hổ » lông hổ thường ngắn và dày, chỉ trừ nhóm lông ở cổ là dài hơn một chút.

Đến gần hổ thường người ta thấy có mùi tanh hôi nồng-nặc rất khó ngửi, có lẽ vì nó là giống vật ăn thịt sống và không chịu đánh răng bao giờ.

2. Hồ sống nhiều nhất ở những khu rừng thưa, hay rừng gianb, ở Á-châu: như A-phú-Hãn, Ấn-Độ, Mãn-Châu, Trung-Hoa, Triều-Tiên, Miến-Điện, Mã-Lai, Nam-Dương. Tại Việt-Nam, hồ thường thấy ở những miền rừng núi Bảo-Lộc, Tuyên-đức, Ban-mê-Thuột.

Hồ chịu nóng rất giỏi, nên thường nó ưa sống ở những miền rừng của các xứ nhiệt đới. Lẽ dĩ-nhiên, hồ có thể bơi lội, và thích nghỉ ngơi ban ngày ở những chỗ có bóng mát gần bờ suối, hay lạch nước.

Hồ không giống như sư-tử ở chỗ sư tử thì thích sống quây-quần thành từng đàn. Trái lại, hồ ưa sống tĩnh-mịch và cô đơn, có tính thần độc-lập. Tuy vậy, đôi khi hồ cũng sống có đôi. Đó là thời kỳ yêu đương nồng nhiệt. Hồ cái một khi say men tình ái thì tìm đến bạn trai dễ tâm tình. Mùa yêu đương của hồ không nhất định là ngày tháng nào trong năm. Hồ cái mang thai từ 105 đến 109 ngày, sớm hơn sư-tử độ 3 hoặc 4 ngày thì sinh nở. Hồ đẻ từ 1 đến 5 con, nhưng thông thường là 2 tí nhau rất dễ thương.

Hồ con mới đẻ chỉ bằng một con mèo nhỏ và phải mất một tuần thì chúng mới chịu mở mắt nhìn đời. Hồ mẹ trong suốt thời gian yêu đương và chăm nom con cái thường rất dữ tợn. Lòng mẹ thương con rất là đậm-đá thấm-thía. Hồ đực ghen tuông rất dữ, chúng sẵn sàng xông vào tình địch để thử sức và để bảo vệ tình yêu.

Khi rình mồi, hồ thu mình, yên lặng. Con mồi vừa tầm, hồ nhẩy tới dùng vuốt nhọn bấu chặt, dùng răng cắn vào cổ giết chết con mồi. Sau đó, nghỉ ngơi mới thu dọn chiến-trường.

Thực phẩm của hổ có thể là cá, bò cạp, cua, ếch nhái nhất là đối với hổ đã về già. Khi hổ còn trẻ, mạnh thì mỗi ngon của chúng là bò rừng, trâu nước, nai, hoẵng và các giống vật khác. Hổ ít khi ăn thịt người, tấn công người chỉ trừ phi hổ bị khiêu-kích hoặc bị dồn tới bước đường cùng, hoặc vì quá đói không tìm được thức ăn nào khác.

3. Hổ sống trung-bình độ 19 hay 20 năm.

Con hổ được loài người dùng vào nhiều việc. Săn bắn hổ cũng là một môn thể-thao được các nhà giàu, các tay thiện xạ, những thợ săn ưa thích. Người ta đánh bẫy hổ, hoặc bắn hổ coi như là một thành tích đáng khoe-khoang với bạn bè. Bắt được hổ lột da nhồi trấu, bông hay rơm để nguyên con trong lồng kính mà ngắm nhìn ông chúa sơn lâm chỉ còn cái oai hão là một sự thích-thú vô-biên.

Răng hổ cũng là một đồ trang sức được ưa chuộng. Vuốt «cọp» có thể dùng để đeo mà người ta tin là tránh được tà ma hãm-hại, và để phòng trái gió trở trời.

Nếu bộ da không còn nguyên- vẹn, thì mấy chú thợ săn-sàng xẻ ra để làm đồ dùng như ví da hổ, thắt lưng da hổ, dây đeo đồng hồ v.v... Ở những nơi lạnh buốt, có người lại còn diện quần một lớp da hổ hay dùng làm một bộ áo khoác ngoài.

Xương hổ dùng để nấu cao, mấy người có tuổi, lưng mỏi, gối chùn thường thích thứ cao này, gọi là cao hổ cốt để mong lấy lại sức dẻo dai, cương-cường của lúc tuổi còn thanh xuân, trai-tráng.

4. Nói đến « Hồ », người ta luôn luôn nghĩ đến một giống vật dữ dằn, cho nên nhiều đơn vị muốn tỏ rõ sự dũng cảm, của chính đơn vị đã chẳng ngần ngại lấy tên, hay biệt hiệu là « cọp biển » hay « cọp ba đầu vằn ». Dân chúng cũng có người không dám gọi hồ là « con cọp » mà tôn xưng là « ông ba mươi ».

Đàn bà mà quá dữ, bắt nạt chồng, sùng sộ với mọi người thường được mệnh danh là *hồ cái*.

Hồ dữ, mạnh hơn như vậy, cho nên, có người nào giết được cọp thì tên tuổi có thể được truyền tụng trong dân gian.

Nổi danh nhất là Võ-Tông. Theo truyện « Thủy-hử », Võ-Tông một trong 108 vị anh hùng « Lương sơn bạc » là người tay không đánh chết một con cọp trắng rất dữ tợn tại Cảnh Dương-Cương. Việc anh dũng này còn được các họa sĩ Trung Hoa để lại trong tác phẩm « Võ-Tông đánh hồ ».

Ở Việt Nam ta, theo truyền thuyết, người có võ nghệ sức khỏe tuyệt luân, là Lê văn Khôi, con nuôi của đức Tả-quán Lê văn Duyệt, đã từng đá chết hồ trong một buổi diễn trước mặt các đại thần và hoàng đế Cao Mên.

Nhưng một khi hồ đã vào tay các nhà làm xiếc thì lại ngoan ngoãn vô chừng. Hồ có thể làm đủ mọi trò như nhảy vòng lửa, ngậm đầu người xong lại nhả ra, bắt tay nhảy đầm để làm trò vui cho các khán giả.

Hồ mà lìa rừng thì không còn mấy ai sợ nữa. Cả thời vinh quang như chim hân đi, để rồi, ngậm-ngùi than-thở cho thời kỳ oanh liệt của mình như mấy vầng thơ sấu đây của Thế-Lữ :

*Có những đêm vàng bên bờ suối
Ta say mồi đứng ngắm ánh trăng tan
Có những khi chuyển-động bốn phương ngàn
Ta lặng ngắm giang-san ta đổi mồi
Có những buổi bình-minh cây xanh nắng gọi
Tiếng chim ca giắc ngũ ta tung bình
Có những chiều lênh-láng máu sau riêng
Ta đợi chết, mảnh mặt trời gay gắt
Đề chiếm lấy riêng phần bí mật
Than ôi ! thời oanh-liệt nay còn đâu*

Thế Lữ

Xuân và Mơ Ước

Tuyết Cận

9A1

Tháng Mười hai, lòng chợt nghe bối-rối,
Con gió Đông, từ muôn hướng bay về.
Em tự hỏi : « Trời sang xuân rồi nhỉ ? »
Gió đâu về, nghe lạnh buốt làn da.

Trời vào Giêng, em bàng hoàng sửng sốt,
Tết rồi à ! Sao mau thế thời gian
Nhớ hôm nào, đầu Xuân khoe áo mới,
Mà năm nay, thành « người lớn » rồi ư !

Sáng Mồng một, em đi chùa lễ Phật.
Dưới chân Ngài, miệng khe khẽ nguyện cầu
« Xin cho con được tròn hai điều ước,
Mà trong tim, ấp ủ đã từ lâu ».

Điều thứ nhất, ước mơ thật đơn giản,
Thời gian ơi xin dừng lại ở đây,
Cho em còn giữ mãi nét thơ ngây.
Của tuổi trẻ, tuổi hồn nhiên ưa nũng-nịu.

Điều thứ hai, điều ước mơ còn lại
Em cầu xin cho đất nước thanh bình
Đề không còn tiếng súng vọng về đêm
Ngày Tết đến, thật vẹn tròn ý nghĩa.

Tôi Yêu

Nguyễn thị Hồng Vân

6A2

Nếu bạn hỏi tôi rằng.
Tôi yêu gì hơn cả.
Tôi xin trả lời ngay
Tôi yêu cha mẹ già.
Yêu đàn em bé bỏng.

*

Còn hơn nữa tôi yêu.
Quê hương tôi Việt-Nam
Bốn ngàn năm gầy dựng.
Bằng xương máu tổ tiên
Thành một giải gấm vóc

*

Đồng tháp mười bát ngát
Sông Hồng-Hà cuồn cuộn.
Giòng nước đỏ tượng trưng.
Cho sức sống anh hùng
Của con Hồng cháu Lạc

*

Nên tôi yêu vô vàn
Bằng mối tình bất diệt

Xuân Tông Hợp

Tuyết Cận

9A1

*Trời sang Xuân rồi đó
Bạn nhớ gì hay không?
(Nếu quên đề Tuyết nhắc)
Chúng mình lớn cả rồi.*

*Chúng mình lớn cả rồi.
(Mỗi người thêm một tuổi)
Phải có gì đặc biệt
Về phương diện học-hành*

*Về phương diện học-hành
Phải cố gắng hơn lên.
Cho đẹp lòng cha mẹ,
Thầy cô cũng vui lây.*

*Thầy cô cũng vui lây
Vì có những học trò.
Siêng năng và ngoan-ngoãn
Của « Tổng-hợp » chúng ta.*

Tử Vi của Bạn

PHẠM LUẬN
Lớp 9A1

Dương Cưu : Sinh từ 21-3 đến 20-4.

Nếu tôi đoán không lầm thì năm nay bạn sẽ bị sao .ốc tọt. chiếu nên không được phát tài cho lắm. Phần đông các bạn sinh vào tháng này đều gặp nhiều sự rắc-rối, nhưng các bạn đừng lo vì đã có thần .chiva. giúp đỡ nên thường được của bất ngờ như bắt gặp được mười mấy hai ba đồng bạc cắc. trong túi áo của em bé. Về đường công-danh thi-cử thì khá lắm, thi đâu rớt đó đều đều và có số xuất ngoại ở Tây... Ninh. Tình-cảm lúc này coi bộ như cục to, rồi nùi to tổ bố nhưng về sau gũ dàu ra được. Chúc bạn vui-xẻ hơn năm qua.

số bạn rất xấu, nhưng nhờ có .sao. .phúc-đức. chiếu mệnh rắng mà ăn ở hiền-lành, như mỗi ngày ra chỗ nào có ầu mây thì làm phúc. Còn khi đi đường thì bạn phải cẩn thận nên đi về phía bên trái tốt hơn, còn nếu muốn qua đường thì đừng ngo đi đâu cả, chỉ nên ngo theo các cô đang cỡi xe lủ-lướt là ăn chấ-mong bạn nhớ cho nhé. Đường học vấn thì tuy lận-đận nhưng sau này bạn có quái-nhân giúp-đỡ thí-dụ như đi thi thì Đức Trần sẽ giúp cho bạn được toại nguyện. Năm nay bạn có .xổ đào-hoa phong-nhĩ. nên có thể gặp người yêu ở thế-giới thứ 2 hoặc quà của người yêu trả lại. Chúc bạn năm nay được mọc sừng, rắng mà rờ đầu.

Song-Nam : Sinh từ 21-5 đến 22-6

Số bạn năm nay có nhiều triển-vọng ở trong-lai. Về công-danh bạn nên cố gắng sẽ có nhiều .hi vọng. Đi thi nếu không đậu thì rớt chứ không có trật đi đâu mà các ban lo.

Kim Nguu : Sinh từ 21-4 đến 20-5.

Theo Tam-Tinh Bát-quái-đồ thì năm nay

Năm nay bạn sẽ có người yêu nhưng mà sơ sơ chứ chưa có yêu nhiều, còn bạn nào chưa có thì tạm thời lo đi học nhé. Còn nếu lạng quạng đặng 'bà-la-sát' là có đường 'vô' nhà thương đó nhé. Về tiền bạc thì năm nay số bạn sẽ nghèo rớt mồng tơi, nghèo phờ bụng trống, nghèo đến đôi... trong túi nào cũng chỉ còn những hạt cát mà thôi. Nếu có cầm nhầm đồ của ai thì cầm luôn đừng cố trả. Sáng mừng một bạn nên quỳ hai đầu gối, chấp tay ra đấng sau đi 'bát' bước về hướng nhà thương Vi-Dân sẽ được năm giường nệm. Chúc may.

Bắc giải : Sinh từ 23-6 đến 20-7.

Số bạn năm nay có sao 'ba toong' chiếu mệnh. Nên ra đường bạn nhớ đem theo cặp kính 35° coi chừng dẫu đi đường, để khỏi bị cảnh sát thổi. Cái đó mới 'xơ xơ' à, còn nếu quá lắm thì có đường ở nhà cao cửa hẹp sượng lắm bạn ạ. Về việc thi cử thì không ra chỉ nếu có đi thi thì cứ nhờ bà Thạch, hay Đức... thì dẫu là cái chắc. mà lại còn có thể xuất-ngoại ở Mỹ... Tho. Số bạn năm nay rất giàu tiền các bỏ túi hông hết, nhưng than ôi cái túi của bạn nó thùng lồ to tồ-bồ mà bạn lại không hay, nên bỏ vào bao nhiều thì xuống đất bấy nhiêu. Mà lại còn coi-chờng hà hán mực nường dụ-dồ hết tiền à. Nhớ nhé hông. Chúc bạn 'mậu lúi', hôn cho khỏi mất công.

Hải-Sur : Sinh từ 21-7 đến 20-8

Theo 'Ngũ-gà ngũ-gật' thì số bạn năm nay khi đi thi thường gặp những bài toán khó, vì thế bạn thường bỏ giấy trắng, nhưng không sao vì bạn đã có sao 'okê' chiếu-mệnh, nếu dù khi thi thì bỏ giấy trắng nhưng mà vẫn được đậu đều đều. Song bạn cũng ráng gắng 'Fen' với các 'Zao-Sur' chằm-bài nhé, nếu không rớt ráng chịu. Còn về đường tình cảm nếu là bạn gái thì có người đặng ngỗ coi chừng sập. đừng bắt đền; ẽ mặt lắm. Nếu là bạn trai thì có mắt 'quy' liếc tơi, coi chừng đứt dẫu nếu thấy thì bạn thụt đầu vào trong cổ ấy nhé. Số bạn năm nay về đường tiền bạc thì ai có rữ hùn hạp làm ăn thì nên hùn hạp từ 5 xu trở xuống chứ đừng quá, nếu quá 5 xu thì sẽ bị lỗ-lã. Còn không thì bạn có thể tự mua 1 cái lò với vài ba con mực nước để ở ngoài lề đường mà bán thì sẽ đắt đỏ. Trưa mừng 1 thì ngó lên trời uhm mắt, mở mắt vài trăm lần thì sẽ sáng mắt ra mà buôn-bán, nếu không sáng thì thôi.

Xử-nữ : Sinh từ 21-8 đến 20-9.

Dựa 'đào', 'tử-di', của bạn thì năm nay

thi-cử có nhiều hy-vọng làm kỹ-sư «cần-muối»
 Nếu không thì bạn sẽ được đậu ở ngoài số
 bộ. Số bạn năm nay bị sao «hắc-âm» chiếu
 mạng, nếu có đồ chua như me, quít, soài, ổi
 cóc, chanh, khế thì bẻ ra ngó mà nhép nhép
 thôi đừng cần coi-chùng bị thầy giáo xui đó
 nhe. Phần đông các bạn sinh vào tháng này
 đều có số «đào bông» nhưng thường bị cho
 đi «cầu tuột» từ đầu tới cuối. Sáng 30 tết
 nhớ đi về hướng cầu Bình-Lợi thì sẽ có
 đường bán vịt lộn với âm-ty.

Thiên-Xứng : Sinh từ 21-9 đến 21-10

Những bạn nào sinh vào tháng này thì
 theo «ngũ-tỏi xung-khắc», số bạn năm nay có
 soa «xế» chiếu ngay ngược nên bạn phải coi
 chừng xe cộ. Khi đi xe thì chừng khoảng 105
 km/3 giờ trở xuống, còn muốn kỹ hơn thì
 đi xe xếp bánh là ăn chắc. Năm nay bạn
 thường hay được tiền của lẽ tẻ. Hơn nữa
 tính tình bạn lại hiền như «su-tử» thường
 được nhiều «nữ danh quái kiệt» theo «hệ-
 đệ» còn không thì thôi vì bạn đã trót mang
 số diu-hiu rồi. Đừng huôn bạn nhe.

Hồ-Cáp : sinh từ 21-10 đến 21-11.

Năm nay bạn đụng độ với sao «ham
 thực» rồi. Nên khi đi học về bạn thường
 xuống bếp. Nên chú ý năm nay bạn kỵ đớp
 thịt gà, nếu ăn thì đòi ăn hoài nên dùng tam
 cánh gà hay «pao-câu» thì được. Số bạn năm
 nay thường có những việc không may, như
 xuống bếp lục nồi bị má ký cho «má» cái e-
 ăm cái đầu. Nhưng nhờ phúc đức của bạn nên
 bạn thoát được mấy năm nay mà lập gia-đình
 thì hông ra chí, cụ kỵ vài năm nữa đi đừng
 có «vội» bạn nhe. Về tiền-bạc thì số bạn đến
 hồi «mạt rệp» rồi nên thường bị móc bóp luôn.
 Thôi tôi nói nhiều sợ bạn «đứt dây thần kinh»
 quá cho stop nhe. Guốc bẻ.

Nhân-Mã : Sinh từ 21-12 đến 20-1.

Thưa bạn, năm nay theo «lá bài tận-mạng»
 thì bạn tốt đủ mọi bề, đường công-danh thi-
 cử thì luôn luôn thi đậu và đứng từ ưu hạng
 cầm lái trở lên, về tình-cảm thì có nhiều người
 thương mến nhờ cái nét «đầu trai» của bạn
 Tiên tài thì dù có nhiều đến đâu rồi cũng hết
 vì sự ham ăn «vặt» của quý bạn. Nếu bạn nào
 mà chưa có hoặc đã bị bỏ cho de thì nên cạo
 đầu mà chỉ chừa lại mái tóc có hình chữ (T)
 thôi. Nhưng bạn đừng quên rằng lúc nào
 cũng có sao «tréo cẳng gà» chiếu nên có gì đi
 nữa thì cũng được êm xuôi. Chúc bạn thường
 bị mad bắt-tử.

Bảo-Bình : Sinh từ 21-1 đến 20-2.

Số bạn năm nay có nhiều rắc-rối về 'tình-ziên', thường bị lạc người yêu khi đi dạo sở thú hay vườn Tao-Đàn, năm nay thế nào bạn cũng sẽ bị sao 'bội thực' chiếu-mạng, nên ăn chè hay uống nước từ từ, đừng có 'động' vào cho cổ mà ngộp thở chết à. Nếu là bạn gái nên đi dép đừng đi guốc cao gót vì bị sao 'chộp ếch' chiếu, coi chừng bị đo đất què lăm đó. Mong bạn cần-thận cho.

Song-Ngư : Sinh từ 21-2 đến 20-3.

Thưa bạn, năm nay bạn sẽ phát tài rất nhanh. Nhưng mà thường hay quên bóp khi uống nước mía ở đường Lê-văn-Duyệt hay ăn đậu-đỏ bánh lọt ở chùa Xá-Lợi, nên dù có nhiều đến đâu rồi cũng phải hết. Giao-thừa đi về hướng đông rác thì lượm được 1 chiếc dép sút quai. Năm nay bạn được sự chiếu-cổ của một người con gái mắt bự, bụng to, da nheo, mũi rộng, miệng méo yêu. Khi nhai cơm thì nhai từ từ kéo rụng răng hết, hay hông ăn cơm thì tốt nhất. Mong mấy bạn làm theo lời dặn cho. Tổng chào, báy bay.

TÂN BINH ĐOÁN MÒ CHI BẢO

tức là **PHẠM - LUẬN**

Lớp 9A₁

Tư Tưởng Đẹp

- * Chỉ trong đau khổ người ta mới có thể tìm được bạn tốt
(ANDRÉ MAUROIS)
- * Một trái tim không lý tưởng giống như bầu trời không tinh tú
(GASTON DUTIL)
- * Sự đối trá chẳng ích lợi gì, chỉ đánh lừa người khác được một lần thôi
(NAPOLEÓN)
- * Ngu dốt không đáng thẹn bằng thiếu ý chí học hỏi
(B. FRANKLIN)
- * Bị hàm oan ư ? Hãy yên lòng vì chính kẻ gây ra nó mới bị đau khổ
PYTHAGORE
- * Tâm hồn vui vẻ là do biết hành động
SHELLEY
- * Sự tinh vi tế nhị là bông huệ thơm của đức bần
LÉVIS
- * Quy tắc thứ nhất của bạn là kính trọng chính bản thân
- * Tinh thần là một thế giới đặc biệt. Thế giới ấy có thể tự biến đổi từ thiên đàng tới địa ngục và từ địa ngục tới thiên đàng
JOHN MILTON
- * Chỉ mỗi phương chữa đau khổ ấy là hoạt động
G.H.LEWEZ
- * Thói quen, đầu tiên chỉ là những sợi tơ nhện, sau dần thành những giây thừng giây xích
CÁCH NGÔN Y PHA NHO

Phòng Thính Thị của trường tôi

Trần Thành Khoa

9 A1

Sau giờ học về ngữ điệu và cách phát-âm, chúng tôi được giáo sư Anh Văn hướng dẫn lên phòng thính-thị.

Vừa vào phòng, chúng tôi nhận thấy có ba dãy bàn. Mỗi bàn được ngăn ra nhiều khoảng nhỏ bởi những tấm ván. Những khoảng nhỏ này dùng làm chỗ cho học sinh ngồi để theo dõi cách đọc. Phòng này có thể chứa 30 học sinh. Ở mỗi khoảng có một bộ « EARPHONE » gồm : hai cái vành được bọc nệm dùng để áp vào tai và một cái ống nối đặt trước miệng. Chúng tôi được hướng dẫn cách sử dụng cũng như kỷ luật trong phòng. Sau đó chúng tôi tự đặt « EARPHONE » vào tai. Tiếng nói thoát ra từ « EARPHONE » làm tôi cảm thấy khó chịu và bức bối vì hai cái vành ép sát vào tai nhưng sau đó tôi cảm thấy dễ chịu và quen dần. Bây giờ tôi

đã nghe kịp giọng đọc của một giáo sư Mỹ phát ra từ máy. Trước kia tôi chưa hề nghe giọng đọc Anh Văn của chính người Anh, nhưng bây giờ tôi có thể trực tiếp lãnh hội giọng đọc đó với những ngữ điệu đặc biệt của tiếng Anh, cách phát âm của từng chữ kèm dấu nhân và cách đọc những endings « S, ES » rất rõ ràng v.v... Tôi nghe, miệng đọc lại, tay cầm bút chì đánh dấu nhấn hay ghi những âm lạ, tôi cảm thấy thích thú và theo dõi không sót một chữ cho đến hết bài.

Thường thường một bài « READING » được đọc nhiều lần. Lần đầu bài được đọc với một nhịp điệu vừa. Sau đó bài được chia thành nhiều câu ngắn. Sau mỗi câu, có một thời gian im lặng chừa vừa đủ cho chúng tôi lập lại theo giọng đọc. Từ khó đến dễ, chúng tôi lập lại theo giọng đọc mới phát ra. Từ khó đến dễ chúng tôi bắt đầu lập lại : từ câu ngắn tới câu dài từ đoạn ngắn đến đoạn dài. Sau cùng, bài được đọc lại một lần nữa với một nhịp điệu khá nhanh trước khi qua phần « QUESTION ».

Rời phòng thính thị, tôi cảm thấy thích thú vì những điều mình vừa học hỏi được. Với phương tiện này, tôi hi-vọng việc học sinh ngữ của tôi sẽ tiến bộ mau chóng hơn.

Cung Chúc Tân Xuân

SAIGON ĐIỆN-LỰC CÔNG-TY
72, HAI BÀ TRUNG — SAIGON

Cánh Thư Xuân

Viết cho Bố

Bố yêu mến !

Xuân sắp đến rồi đó. Sao bố vẫn chưa về ? bố đã ra đi mà không hẹn ngày về.

Bố đã chết thật rồi sao ? Cho đến giờ phút này con vẫn chưa tin là bố chết. Con chỉ tưởng bố đi xa thôi. Con vẫn nhớ rõ hôm đó con đang học bài ; chợt có tiếng kêu quen thuộc ở ngoài cổng. Nghe tiếng kêu con ngược nhìn thấy bố bèn kêu mẹ rồi rit. Con ra mở cửa cho bố, buột miệng hỏi :

— Bố, bố về phép hả ? và chạy lại ôm tay bố. Rồi hỏi dồn :

— Sao bố đen và oai thế ? Sao bố lâu về thăm con và mẹ thế ? Con mong bố ghé đi ! Mẹ cũng mong bố về nữa. Bố cúi đầu hôn trên tóc con hỏi :

— Con nhớ bố thật không ? Con mà nhớ gì bố ?

— Thật mà, bố hỏi mẹ đi. Cả mẹ cũng nhớ bố nữa.

Mẹ đứng bên cạnh cười, đánh yêu vào má con và nói :

— Con nó nhớ anh thật đấy, nó cứ nhắc đến anh hoài.

Thế là con được dịp làm nũng :

— Thấy không con có nói láo đâu.

— Con gái bố ngoan quá.

Nhưng chợt nhớ điều gì bố bảo!

— À quên, quà của con đây.

Mẹ vội vã nói:

— Thôi đừng chiều nó nữa, mình vào thay áo rồi dùng cơm luôn thôi.

Tuy thế bố cũng trao cho con một hộp giấy nhỏ, buộc nơ hồng. Con mừng rỡ đón nhận.

— Bố cho con cái gì đó, có hoa pensee không?

— Có chứ, bố đi hành quân, nhưng vẫn không quên tìm hoa và ép mang về cho con, bằng lòng chưa?

Con mỉm cười và xuống bếp lo phụ dọn cơm với mẹ.

Ngồi ăn cơm bố kể truyện đánh nhau với giặc cho con nghe thật háng say. Con vui với bố trong những ngày phép ngắn ngủi.

Sáng hôm sau sương còn giăng đầy mà bố đã vội đi. Trước khi đi, bố còn hôn trên trán con làm con ngạc-nhiên hỏi bố:

— Có chuyện gì quan trọng mà bố đi sớm thế? Sao bố buồn quá vậy?

— Thôi con ở nhà ngoan nhé, phải nghe lời mẹ, lần sau bố sẽ đem quà cho con nữa và dẫn con với mẹ đi chơi.

Con không ngờ lần đi này là lần bố đi vĩnh-viễn. Trên con đường về nhà, con cảm thấy chán nản và lòng bồn chồn lạ thường. Về gần nhà, con nghe có tiếng khóc vọng ra. Con hoảng mang bước vội vào nhà. Mẹ chạy lại ôm con vào lòng và nói trong tiếng nức nở: bố con đã chết rồi...

Nghe qua như tiếng sét ngang đầu, trời như sụp đổ, chiếc cặp trên tay con rơi xuống đất lúc nào con không biết. Không một lời khóc, chỉ thấy mẫn mẫn ở bờ môi, chả hiểu chất mẫn của nước mắt hay chất mẫn của máu bố trở về. Con thấy thương bố hơn bao giờ! Bố chết đi rồi ai là người dẫn con đi chơi, ép hoa mang về cho con nữa.

Bố thương !

Con đường dẫn đến nghĩa trang chiều nay dài và hoang vắng khác với mỗi lần. Hôm nay con thấy dường như cây bên đường chơ-vơ và ủ-rũ thêm. Con đi trong hương vị cay đắng và đau buốt, khi nghĩ bố đã chết thật sự rồi. Con đặt bó hoa trên mộ bố với đôi tay run rẩy, con nghe xót xa vô cùng bố ơi !

Bố yêu dấu của con !

Chiều nay mẹ và con đến thăm bố đò. Nghĩa Trang thanh vắng, chỉ có những cỏ hoang dại mọc bên đường. Con sẽ đọc kinh và tặng hoa cho bố nhiều hơn.

Hoa tim mà bố thích nhất, bố vẫn mang về cho con mỗi lần về phép đó. Bây giờ con xin tặng lại cho bố. Mẹ con khóc nức nở và con cũng khóc nữa đó.

— Bố ơi, sao bố lại bỏ con và mẹ mà ra đi, bố ra đi mà không có ngày trở về. Bố ơi, bố ơi...

Ngọn nến, lung linh con thấy hình ảnh của bố như hiện về mỉm cười với con. Tiếng lá cây xào xạc như tiếng bố thì thầm với con :

— Thôi con đừng buồn nữa. Bố ra đi về bên kia thế giới, vì non sông bố đã bỏ mình, vì tổ quốc, bố rất vui lòng. Con hãy vui lên đi vì con có người cha chết vì đất nước. một cái chết anh dũng muôn đời.

Phải rồi, con rất sung-sướng có người cha như thế. Con thăm cầu nguyện cho bố trở về sum họp với chúa yêu dấu.

Ngày 8-10-73

TA-CẨM-NHUNG

Lớp 7A2

Vai Trò của Hướng Dẫn ở Trường Trung Học Tổng Hợp

Bài thuyết trình của

Tiến-sĩ Bill Raines

Trường Quốc-Gia Nghĩa-Tử

Saigon, Việt-Nam

Ngày 7 tháng 1 năm 1967

Chương-trình của một trường trung-học tổng-hợp sẽ chưa thể đầy đủ nếu không có một chương-trình những công tác hướng dẫn khá toàn thiện. Có 5 công tác chính được coi là nòng cốt của một chương-trình hướng-dẫn.

I. Tìm Hiểu

Học Sinh

Mỗi học sinh cần hiểu nhiều điều về chính mình để lợi dụng triệt để những cơ hội giáo dục và nghề nghiệp. Người học sinh cần biết khả năng, trình độ thành tích những phạm vi sở thích của họ là những gì và cá tính họ thích hợp với những gì. Các giáo sư và phụ

huynh giúp đỡ họ sửa soạn cho tương lai cũng cần biết những ưu khuyết điểm thực sự của học sinh như thế nào.

Có thể có nhiều chi tiết về cá nhân học sinh qua công tác tìm hiểu học sinh. Công tác tìm hiểu học sinh có thể thi hành bằng hai cách: bằng những phương tiện đã được tiêu chuẩn hóa hay những phương pháp thông thường. Những phương diện đã được tiêu chuẩn hóa gồm những trắc nghiệm thành tích, khả năng và những bản câu hỏi về sở

thích. Những dụng cụ này cho một tiêu chuẩn khách quan và ngoại tại, theo đó người học sinh có thể được đo lường về trí thông minh, khả năng hay thành tích. Những phương pháp thông thường gồm sự phán đoán và quan sát của giáo sư và học sinh tự xét mình. Trường học cần có một hệ thống học bạ và tổng hợp đầy đủ để theo dõi học sinh từ khi học sinh bắt đầu bước vào bậc tiểu học tới khi học sinh rời trường trung học.

2. Công Tác Mở Rộng Tầm Hiểu Biết về Cơ Hội Giáo Dục và Nghề Nghiệp

Thêm vào sự hiểu biết về chính mình, người học sinh còn cần biết về những cơ hội giáo dục và nghề nghiệp trong xã-hội của họ. Trước tiên họ cần hiểu về chương trình học ở nhà trường. «Học sinh có thể theo học những môn gì? những khóa học nào?». Với sự hiểu biết về chính mình và sự hiểu biết về những cơ hội giáo dục và nghề nghiệp, họ có thể lựa chọn đề sửa soạn cho chương trình họ theo học ở bậc trung học một cách thích hợp. Trước khi rời trường trung học, họ cần hiểu biết rất nhiều về những cơ

hội giáo dục sau bậc trung học và những công việc, những nghề nghiệp khác nhau. Hơn 30.000 nghề khác nhau đã được xếp loại, có bao nhiêu nghề ở Việt Nam đã được liệt kê? Ngành nào thừa nhiều người, ngành nào thiếu người? Học sinh có thể xin những học bổng nào và xin như thế nào? Những chuyên viên loại nào sẽ cần đến nhiều nhất trong khoảng 5 hay 10 năm tới? Có những cơ hội giáo dục thương mại và kỹ thuật nào?

Chúng ta không thể hy vọng thanh thiếu niên sửa soạn cho tương lai một cách khôn ngoan trừ khi họ đã được hiểu biết nhiều về những cơ hội kể trên.

3. Khải đạo :

Khải đạo thường được coi như trọng tâm của chương trình hướng dẫn. Ở đây, giáo sư hướng dẫn đã được huấn luyện gặp riêng mỗi cá nhân học sinh để trợ giúp học sinh trong những quyết định và sửa soạn cho hiện tại và tương lai. Trong lúc tư vấn khải đạo, sự hiểu biết về chính mình của học sinh và về những cơ hội cần được đề ý tới. Chương trình hướng dẫn hữu hiệu cũng nên có ý kiến phụ huynh trong công tác này.

4 Định vị trí :

Công tác này trợ giúp mỗi học sinh trong việc chuyên tiếp từ bậc trung học tới trình độ tiếp theo trong bất cứ công việc gì họ theo đuổi. Nếu học sinh lên bậc Đại Học, công tác này trợ giúp họ xin được ghi tên vào Đại học. Nếu là nghề nghiệp, cần giúp sinh viên tìm việc làm. Công tác này cho những học sinh sắp tốt nghiệp bậc trung học là một trách nhiệm quan trọng của giáo sư hướng dẫn.

5 Thích Ứng :

Tất cả mọi học sinh cần đến bốn công tác kể trên. Công tác thích ứng

dành cho những học sinh nào không thành công trong một phạm vi nào đó về vấn đề thích ứng ở học đường. Những học sinh học kém, những học sinh phạm kỷ luật hay những vấn đề thuộc phạm vi hạnh kiểm những khó khăn thuộc vấn đề xã hội đều cần tới công tác này.

Nếu chúng ta xét những mục tiêu của trường trung học tổng hợp, tôi tin rằng chúng ta sẽ thấy rõ sự cần thiết của một chương trình hướng dẫn hữu hiệu. Để kết luận, tôi muốn được nhấn mạnh rằng mặc dầu giáo sư hướng dẫn chịu phần lớn trách nhiệm về chương trình hướng dẫn, mỗi giáo sư cũng có nhiều trách nhiệm hướng dẫn cần được thi hành trong lớp học.

VUI CƯỜI

NHỎ RÃI

Anh Ba đến sở nọ. Thấy lợm giọng nhưng toan nhỏ rãi, thì thấy lù lù trên tường 4 chữ « cấm nhỏ xuống đất ».

Anh chàng liền nghĩ : « vậy mình nhỏ vào tường chơi »

SỰ THẬT MẮT LÒNG

Thầy giáo hay có tính quát to

Trò hỏi : Thưa thầy « ta mẹ » là gì a ?

Thầy quát : « là mẹ mày »

Trò òa lên khóc

VỎ QUÍT DÀY, MÓNG TAY NHỌN

Hàng rao — Ai thịt chó, chả chó mu-aa ?

Khách gọi — Chó

Hàng rao — Ai chó đấy

MAY QUÁ !

Tờ mờ sáng, Ba Ngáo xách cần câu xuống bãi biển — Thấy trời tối Ba lột nón để ở bên cạnh, vừa khi đó một luồng gió mạnh nổi lên thổi hất cái nón ra giữa biển — Ngáo mừng rỡ, vỗ tay reo :

— A ! may quá ! nếu mình để luôn cái đầu trong ấy thì nguy biết chừng nào !

Xuân cảm

LỆNH HỒ

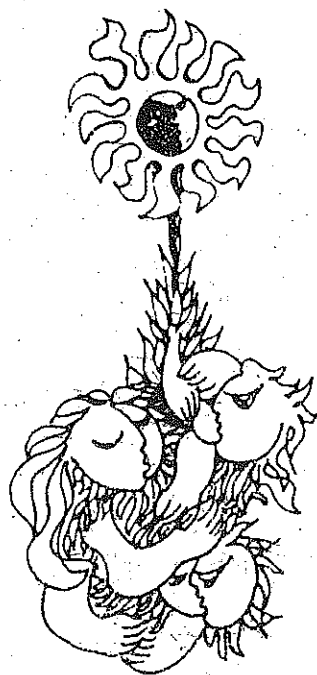
Năm ấy, xuân về, tuổi mười ba
Ngây thơ, khờ dại biết chi mà
Suốt ngày em chỉ vui cùng bạn
Đuổi bướm trong vườn ngắt nụ hoa

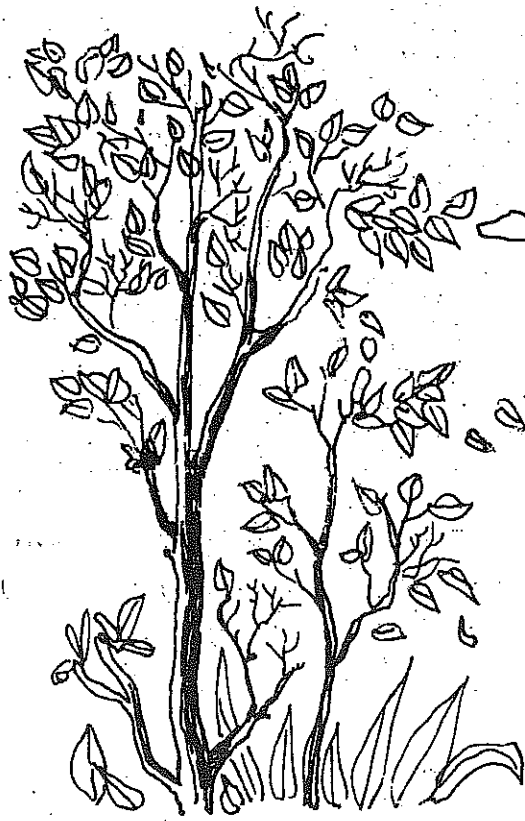
Mười bốn mùa xuân em lớn lên
Soi gương, chải tóc, nụ cười duyên
Sớm chiều em chỉ lo học tập
Tháng tháng mong cho nhất liền liền

Xuân về lần nữa em mười lăm
Bài vở càng nhiều em càng chăm
Chẳng dám như ai lêu lổng mãi
Ngày xuân uống phí biết bao lần

Mười sáu, xuân này đến với em
Mong sao chẳng bận chút tru phiền
Thanh bình tràn ngập trong đôi mắt
Tất cả niềm vui với bạn hiền

Mười bảy xuân về nữa rồi sao ?
Đời em tươi thắm như hoa đào ?
Hay như bèo giạt dềm tăm tối
Chẳng biết về đâu, ở phương nao ?

Tâm tưởng

Vô-thị Minh-Phượng

Gió chiều thổi ri rào trên đồng cỏ sần vận động hoe nắng. Dư lững thững bước đi. Chiều như không di động...

Dư phóng tầm mắt ra xa... vườn thực tập Canh nông với hàng rào sơn trắng vây quanh thảm cỏ xanh... Trong một lúc, ký ức chợt bùng sống dậy trong Dư. Dư như thấy lại hình ảnh những cánh đồng quê xưa... cũng màu xanh lá cỏ, cũng hoe vàng bóng nắng đồng quê... Nhưng ngày ấy, ruộng lúa bao la thẳng tắp với những mái nhà tranh vương khói có cánh diều mang sáo của lũ trẻ con, thấp thoáng sau những hàng dừa xanh thắm... Còn nơi đây : bên ngoài cổng viện, âm thanh những động cơ và những quả cầu nước có « ra đa » đã lôi Dư về thực tại.

Dư ngồi xuống bực thêm... dưới vòi nước, đá đã có rêu xanh như khắc dấu tháng năm. Lòng Dư dịu lại khi nhìn những liếp rau êm ả, ngát xanh. Dư mơ màng nhìn ra xa :

Nơi đây trên đồng cỏ non xanh, dăm con bò thư thái gặm cỏ trong ánh nắng... Có luống rau xanh len lỏi vươn sống trong đất màu. Dư đã tâng tiu chăm sóc cho nó mãi tốt tươi. Dư tâng tiu gìn giữ từng mảnh đất như một báu vật vì đem so sánh, Dư xót xa biết rằng hiện giờ, có những cánh đồng cỏ cháy đen vì khói đạn ; những ruộng lúa cạn nước, trơ ra, có những mảnh đất nứt-nẻ khô cằn, có luống rau rẫy chết, có những hạt mầm chưa nảy đã cháy khô... Còn nơi đây ngày ngày đất có nước trời vun. luống rau có bóng lợp che khuất, ngọn cỏ, cụm hoa... tất cả đều an lành, đều được tận hưởng những màu mỡ để sinh tồn, phát triển. Và lần xa hơn, Dư chợt có ý nghĩ — Không biết đến bao giờ trường sẽ đóng cửa vĩnh viễn. Dư đau đớn mong mỗi là đến một lúc nào đó, trường không còn học sinh — không còn Quốc gia Nghĩa tử — nữa. Vì trong quá khứ cũng như hiện hữu, Quốc gia Nghĩa tử là những nhân chứng cụ thể nhất đối với chiến tranh. Trường chỉ còn khi nào còn chiến tranh. Và một mai kia nếu Thanh bình có lẽ những kỷ niệm hình ảnh và danh từ Q.G.N.T thân yêu của Dư sẽ chỉ còn là những hình ảnh thoáng qua trong trí nhớ của người ta, về một thời xưa u tối ; những kỷ niệm đóng khuôn xa lạ... nhưng Dư vẫn mong, dù ý nghĩ đó làm Dư chua xót.

Và hiện giờ, nơi đây, để cho xứng đáng với những gì đang hưởng nhận. Dư luôn cố noi theo chí hướng xây dựng kiến tạo xã hội ngày mai. Trong miên man suy tưởng, Dư chợt nhớ đến lời tâm huyết của các bạn và viễn ảnh tương lai khi làm tờ bích báo hướng dương năm nào :

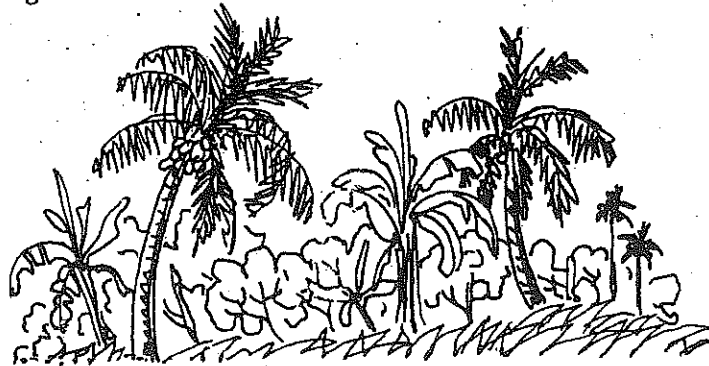
Chúng ta sẽ hòa đồng vào nhịp sống lúc ấy, bằng hết cả nhiệt tâm và năng lực tài trí bao lâu thấu thập khả dụng của ta. Sẽ xây dựng nên một xã hội Việt Nam sống thoải mái, hạnh phúc yên vui... có thành phố hoa lệ có phố phường tấp nập với những vật phẩm do chính ta, máy móc, phát minh ta tạo nên... Với tâm nguyện như vậy, mỗi người chúng ta luôn luôn cố gắng trong những môn học ngày nay — xã hội đã hy vọng ở ta một ý thức trách nhiệm nên ta mới có được những tiện nghi giáo dục bây giờ, trong khi quanh ta chiến tranh

vẫn lan tràn. Khi ý thức được trách nhiệm rồi không chóng thì chầy ta sẽ đạt được viễn ảnh tốt đẹp đó. Ta luôn tin tưởng — Hiện thời đen tối — Dù quá khứ ta phải gian khổ đấu tranh trí lực — thì muốn có ngày mai tươi sáng, ta còn phải cố gắng hơn, gian khổ hơn, dẫn bước chân tiên nhân đã tiến...

Du bỗng như bừng tỉnh, phải rồi nếu Du quyết tâm như lời nói năm nào thì ngày mai kia, lúa sẽ lại reo vui trên những cánh đồng quang rộng — dòng sông quê hương lại êm đềm uốn quanh những thôn xóm nhỏ để hàng năm mang phù sa về bồi đắp cho đất lành... Sẽ có những cơ xường vươn lên trên những khoảng đất khô cằn... có những đàn bò lốt tươi trên đồng cỏ xanh non của rừng núi cao nguyên Những trang trại khoáng khoáng với bầy gà mồm-mồm như mơ ước của Huyền... Và nhất là đồng quê lại rạt rào hương lúa khi mùa gặt về, cánh đồng cỏ xanh với nắng hoe vàng, với cánh diều mang cung sáo vút cao trong đêm quê, lấp lánh sau những tàu dừa xanh bóng nước...

Du đứng bật dậy, hoàng hôn đã xuống ; gió thổi rạt rào qua đồng cỏ tấu lên khúc nhạc miên man. Hồn Du lâng lâng cảm xúc, Du vừa tìm lại được quân bình của tâm hồn, tìm lại được ý hướng từ lâu bị liệt gục.

Du bước đi, trong ngày ngất vô biên, Du tự hứa sẽ thực đúng như lời tâm huyết năm nào và trong tiếng gió lẫn giọng rĩ rả của côn trùng Du lại thấy thật rõ hình ảnh của những chiều quê thanh bình, thương mến...

một năm

HOẠT ĐỘNG HIỆU ĐOÀN

• QUANG HUY

Tuy sinh sau đẻ muộn, trường Trung học Tổng Hợp Quốc Gia Nghĩa Tử Saigon đã cố gắng nhiều trong sinh hoạt Hiệu Đoàn. Kể từ Tết con Trâu đến nay, trường đã đạt được nhiều thành tích đáng kể.

I. Thể thao, du ngoạn.

Sau những ngày mệt nhọc lo cho Giai phẩm Xuân Quý Sửu, Tổng Hợp

Giờ sinh hoạt tập thể

đã có một số vốn nhỏ để tổ chức trại sinh hoạt tại Mai Thôn (cầu Kinh, Thị Nghè). Có thể nói, đây là một trại sinh hoạt « vĩ đại » vì toàn thể học sinh đều được tham dự. Đặc biệt còn có một số nội trú sinh hợp tác nữa. Trong suốt một ngày tham dự trại, học sinh các lớp đã có dịp sống tập thể, thi thố tài năng văn nghệ và tranh đua các môn thể thao. Những màn đơn ca, hợp ca đã được cổ vũ nồng nhiệt, hào hứng nhất là cuộc thi kéo co.

Trại hè Vũng Tàu kéo dài từ 11-7-1973. Được tổ chức cho ba trường nên số trại sinh tham dự tới gần 400. Hiệu đoàn đã lựa chọn những học sinh giỏi và ngoan để tham dự trại. Đặc biệt còn mở cuộc rút thăm để chọn thêm vài « phần tử » may mắn nữa. Đây là 1 dịp tốt để các học sinh bồi bổ lại sức khỏe sau những ngày dài mệt nhọc trên ghế nhà trường. Các trại sinh đã được tắm biển thoải mái, đi thăm thắng cảnh của Vũng Tàu. Tối đến lại có lửa trại, có chèo, có ca hát, có trò chơi cộng đồng.

*Vui ca cho đời
thêm tươi*

Đội bóng tròn đã được thành lập và được luyện tập gấp rút. Tuy không có huấn luyện viên nhà nghề nhưng các cầu thủ đã cố gắng tự học và đã tiến bộ mau chóng. Sau vài tháng thao luyện, các cầu thủ tí hon của Tổng Hợp đã dám so tài với các trường

bạn như kiểu mẫu Thủ đức, Phổ thông QGNT, Nguyễn an Ninh... Kết quả là thắng nhiều hơn thua.

Các đội bóng Chuyên, bóng bàn cũng được thành lập nhưng vì thiếu phương tiện nên không hoạt động mạnh.

Đùa dợt với sóng nước

Phải nói thẳng ra là phương tiện rất lo hẹp. Chạy dôn, chạy đảo khắp

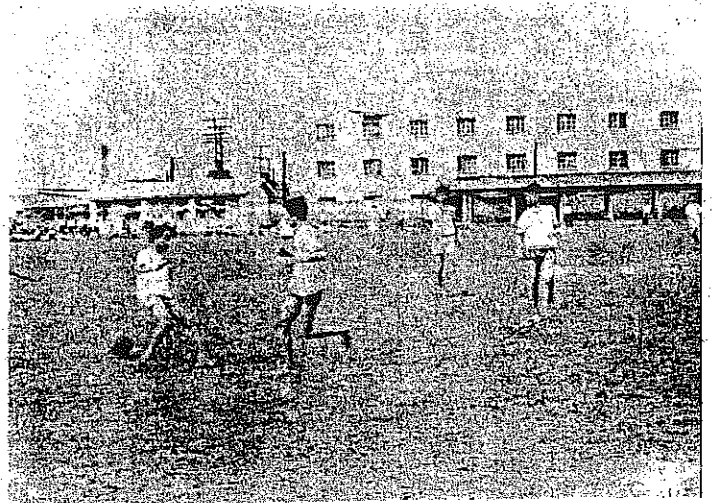
Vui trên cát vàng

nơi mới được 2 trái banh. Đội bóng tròn đã được thành lập cả năm mà

không sao sắm nổi một bộ quần áo chứ đừng nói tới giày. Mỗi lần giao đấu lại

phải chạy đi mượn quần áo, chẳng lẽ ở trần mà đá coi kỳ quá.

Các cầu thủ tí hon

II. Học tập, kỷ luật

Đề thi hành đúng đường lối của Viện Giáo dục Quốc gia nghĩa tử, trường Tổng Hợp QGNT đã tổ chức Chiến dịch làm đẹp trường trong một tháng (từ 2-4-1973 đến 5-5-1973). Học sinh đã được hướng dẫn, học tập và thảo luận để tự định lấy kế hoạch. Khẩu hiệu đã được treo khắp nơi. Sau đây là vài khẩu hiệu điển hình.

Kính thầy, mến bạn, yêu trường chúng ta.

Tiếng thơm đồn đãi gần xa,

Trường ta lễ phép, học hành siêng năng.

Lớp ta sạch sẽ trong ngoài,

Tại thêm ngăn nắp đẹp lòng Thầy Cô.

Sau một thời gian học tập thảo luận, Học sinh đã được huy động để làm « Tổng Vệ sinh ». Phòng học phòng thực tập, hành lang đều được lau chùi

sạch sẽ. Vườn cây, sân cỏ đều được vun sới, nhổ cỏ kỹ càng.

Làm đẹp trường ở đây không có nghĩa là chỉ dọn dẹp sạch sẽ trường ốc mà còn phải làm đẹp cả về phương diện tinh thần. Các lớp đã thi đua học tập trật tự, ngoan ngoãn.

Để có thể tự mình giữ gìn trật tự trong trường, Học sinh đã được luân phiên cắt tóc. Các toán trực này đã giúp các Thầy cô Giám thị một cách đắc lực.

Đầu tháng 11-1973

« Tuần lễ thi đua học tập kỷ-luật » lại được tổ chức rầm rộ. Các lớp đã cố gắng hết mình để mong đoạt giải nhất. Kết quả là lớp 8A2 đã đoạt cờ danh dự.

Ngày 28 và 29 tháng 11-1973 Công ty Shell đã tới chiếu phim tài liệu về khai thác dầu hỏa. Đây là 1 việc rất hữu ích vì học sinh có dịp hiểu rõ hơn những điều đã được học hỏi ở trường.

Trong chiều hướng này, Hiệu đoàn đã có dự định cho học sinh tới thăm viếng các cơ sở kỹ nghệ tại vùng Saigon, Biên-Hòa.

III. Văn nghệ báo chí

Đây là lãnh vực hoạt động nhất của Hiệu Đoàn.

Ban nhạc đã được thành lập. Các học sinh trong ban nhạc đã ráo riết hoạt động để có thể thi thố tài năng vào dịp tất niên này. Giáo sư cố vấn văn nghệ, báo chí đang cố gắng đào tạo những ca sĩ và vũ công tí hon. Chỉ tiếc một điều là thiếu phương tiện, có ban nhạc mà không có kèn có trống.

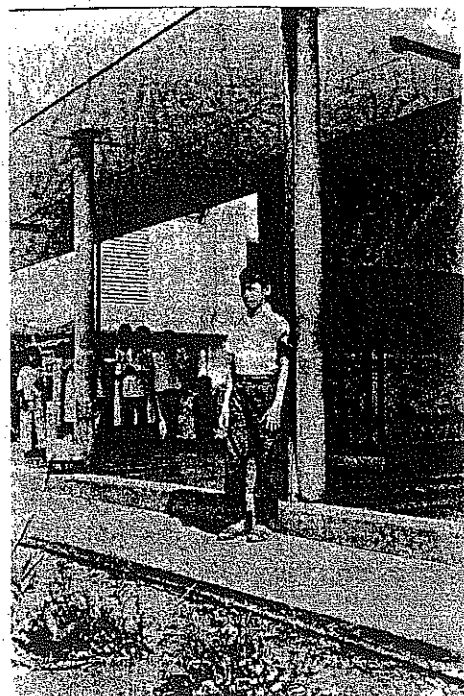
Giai phẩm xuân Giáp Dần đã được gấp rút thực hiện vào những ngày cuối năm. Học sinh các lớp đã thi đua sáng tác và gởi bài lên phòng Hiệu đoàn. Ai cũng ấp ủ một hy vọng nhỏ nhỏ là thấy bài của mình trên Giai phẩm xuân.

Muốn có giấy và tiền in báo. Học sinh và các thầy Cô đã phải chạy hụi hơi. Người tới gõ cửa mấy ông nhà giàu xin đăng Quảng cáo, người tới mấy ông «Chính trị» «Tâm lý» xin giấy. May thay, mấy ông ấy thấy QGNT chạy bộ giỏi quá

nên thương hại ủng hộ chút đỉnh.

IV. Xã hội

Năm nay miền Trung lại gặp cảnh lụt lội. Mấy trận bão đã cuốn trôi nhà cửa, mùa màng của đồng bào. Ý thức

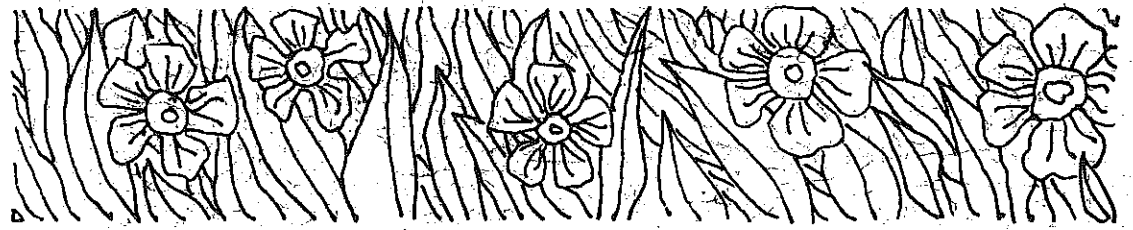

Ông Cảnh binh của Tổng Hợp.

được hồn phận của mình là tương trợ những người hoạn nạn, Học sinh Tổng Hợp đã tổ chức một chiến dịch quyên góp tiền bạc, vật dụng để cứu trợ đồng bào đang gặp cảnh màn trời chiếu đất.

Trưởng ban xã hội của toàn trường và trưởng ban xã hội của các lớp đã cố gắng thu góp tiền bạc và vật dụng. Nhiều lớp lại tổ chức những buổi bán đấu giá rất hào hứng. Kết quả thu được rất khả quan.

Kiểm điểm thành tích một năm hoạt động Hiệu đoàn chúng ta rất lấy làm khích lệ. Một trường trẻ trung như Tổng Hợp, với những học sinh nhỏ bé mà đã hăng say hoạt động hết mình và đạt được nhiều kết quả khá tốt đẹp. Hy vọng rằng với thời gian Tổng Hợp sẽ ngày một trưởng thành và sẽ có nhiều thành tích «ngoạn mục» hơn.

Một Mùa Xuân của Sơn

Lê-văn-Dũng

7A1

«Xuân đã đến rồi gieo rắc ngàn nụ hoa xuống đời» Sơn im lặng ngồi bên cạnh chiếc máy thu thanh để nghe bài hát, nó chợt nhớ đến chỉ còn hai ngày nữa là tết rồi. Mà má nó chưa mua cho anh em nó bộ quần áo nào, trong khi đó mấy đứa bạn học nó như Tuấn, Quý, Hoàng... hôm ăn tất niên mỗi đứa đều diện một bộ đồ thật mới, thật đẹp. Hôm đó Sơn chỉ mặc một bộ quần áo cũ, bộ quần áo mà ngày nào nó cũng mặc để đi học, nó thật tủi thân khi nghe Tuấn hỏi :

— Ê Sơn, ở nhà má mày không mua cho mày bộ đồ tết nào sao ?

Sơn dối :

— Tại tao không muốn mặc đấy chứ.

Nói hết câu đó, Sơn vội quay mặt đi để che dấu 2 hàng nước mắt long lanh như muốn chảy ra. Sau buổi ăn tất niên, nó bỏ về trước hết vì sợ rằng khi bạn mời mình lên hát, mà đi lên với một bộ đồ cũ thì ngượng chết.

Sơn lặng lẽ bước trên đường về nó thấy cỏ cây như chế nhạo mình.

— Ê Ê không có quần áo mới.

Sơn sợ những câu nói đó, nó chạy thật nhanh, nhưng tiếng nói vẫn đuổi theo nó đến tận nhà mới dứt.

Khi bài hát dứt, thì lúc đó má nó cũng vừa về tới. Sơn hỏi :

— Má có mua bộ đồ tết cho con chưa má ?

Má Sơn buồn bã lắc đầu, Sơn càng thấy buồn hơn nữa, nó thầm trách sao má nó không mua cho nó. Sơn đâu biết rằng má nó cũng đâu vui gì, tết đến mà vẫn chưa sắm được gì cả. Vì từ lúc ba nó mất, má Sơn phải làm lụng thêm mới đủ tiền cho Sơn ăn học, tóc bà bây giờ đã có nhiều sợi bạc, những nếp nhăn ở trên trán nhiều thêm hơn, vì lao lực nhiều quá nên bà đã gầy yếu, mắt kém nên khi xem chữ má Sơn phải đeo kính. Bà bước xuống bếp dọn cơm lên, hai mẹ con ăn một cách nặng nhọc và buồn bã.

Sáng hôm sau, Sơn thấy má đi bán sớm hơn mọi ngày, buổi chiều về, thấy má để gánh xuống một cách nặng nhọc, rồi lả vào giường nằm. Sơn bước vào hỏi :

— Má bị cảm hả má ?

Bà gật đầu rồi nhắm mắt lại. Lúc đó Sơn mới biết, vì lo lắng cho mình, má mới bệnh, Sơn nói :

Hay là má đừng mua đồ tết cho con, con mặc đồ cũ được rồi.

Khi Sơn nói xong câu đó, nét buồn rầu trên mặt mẹ Sơn không còn nữa, bà mở mắt ra hỏi :

— Con nói thật không ?

— Con nói thật, Sơn đáp.

Nói xong, Sơn xin má tiền ra mua vỉ thuốc cảm về cho má nó uống. Chiều hôm đó, má Sơn gọi hàng sớm mua ít hạt dưa và mứt để ăn tết.

Sáng mừng một, trong nhà Sơn được quét dọn sạch sẽ, Sơn ngồi ở bàn cần hột dưa, tuy mặc bộ quần áo cũ, nhưng nó thấy vui vui vì được làm vui lòng má nó. Ngoài kia những tiếng pháo đi đùng đua nhau nổ rân để đón mừng xuân đến.

SAIGON NGÂN-HÀNG

Công-ty Nặc-danh số vốn 450.000.000 \$

Trụ sở trung ương :

35 - 37 Bến Chương Dương — Saigon

Đ.T. : 95.763 — 95.764 — 94.746

- Nhận trả mọi số tiền kỳ thác
- Chuyển ngân du học sinh và du khách
- Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
- Cho vay dưới mọi hình thức
- Trương mục tiết kiệm

Rạp Chiếu Bóng

REX

147 - 149 Nguyễn Huệ — Saigon

Cung Chúc Tân Xuân

CHUYỆN VUI VỀ CỌP

CỌP VÀ THỎ

Ngày xưa, lúc vật biết nói tiếng người, con cọp và con thỏ kết bạn thân với nhau để cùng đi kiếm ăn.

Một hôm, hai con đi qua bụi một bụi mía và cùng muốn vào bẻ ăn nhưng chúng không biết làm cách nào để ăn. Bỗng con thỏ có ý kiến :

— « Mai ta hãy tìm một nhà nào để vào ăn cắp dao róc mía ăn. »

Hồ đồng ý. Và cả hai bước vào một căn nhà khá rộng có lẽ là chủ của bụi mía kia. Cọp cao lớn nên vào lấy được con dao phay còn thỏ thì thấy cây dùi đục bỏ lẩn lóc ở dưới đất nên lượm lấy. Khi cả hai trở ra, trên đường đi, cọp đi trước, thỏ đi sau. Bỗng cọp nghe tiếng thỏ hát :

— « Dùi đục lục khục mà tốt, Dao phay lại khai mà xấu »

Cọp nghe thế vội lại nói với thỏ :

— « Thôi mày đổi với tao đi mày. Để tao lấy dùi đục tốt hơn ».

— « Ừa — Thỏ nói — đổi thì đổi. »

Khi ra đến bụi mía, thỏ lấy dao róc mía ăn no. Còn cọp thì lấy dùi đục đập mãi không gãy được mà nước văng đầy mình. Sau khi đã no, thỏ vọt chạy và la lớn :

— « Bớ người ta ! cọp ăn cắp mía ! Bớ người ta ! cọp ăn cắp mía ! ! »

Người ta nghe tiếng la, chạy ra thấy cọp đang đập mía nên lấy gậy, gộc mà đánh cọp. Cọp đau quá ù té phá vòng vây mà chạy theo thỏ với một lòng tức tối vì thỏ đã gạt mình.

Nhưng khi gặp thỏ, cọp thấy thỏ đang ăn cắp khoai lang trồng tại một nông trại gần đó. Cọp lấy làm lạ lại hỏi :

— « Mày ăn gì vậy ? »

— « Tao ăn khoai lang », Thỏ trả lời »

— « Cho tao ăn với »

— « Ừ ăn thì ăn »

— « Nhưng làm sao mà ăn ? »

— « Tao nhỏ thì tao bóc từng trái ăn còn mày lớn thì mày cầm dây ở đằng này lẩn đến đằng kia thì khoai tróc lên cho mà ăn ».

Cọp làm theo lời. Khi lẩn đến đầu kia, dây lang đã quấn đầy mình, thỏ thấy thế vọt chạy và cũng la làng rằng cọp ăn cắp khoai. Dân chúng nghe la, chạy ra xem, thấy cọp bị dây lang trói và hè nhau vác gậy đập nữa. Nhưng sau đó cọp lại thoát nữa và hùng hổ chạy đi kiếm thỏ.

Về phần thỏ, sau khi chạy đi đến

một cây táo kia đứng lại và hái từng trái ăn. Khi cọp đến, thấy thỏ làm gì lạ quá cũng hỏi :

— « Mày ăn gì đó ? cho tao ăn với ! »

— Ăn thì ăn, Tao nhỏ thì tao hái từng trái ăn. Mày lớn thì mày ở đầu cành này suốt tới đầu cành kia, trái sẽ rớt ra cho mà ăn. »

Cọp làm theo lời. Nhưng, sau khi suốt xong, thì cánh tay nó bị gai đâm vào, máu chảy đầm đìa. Thật là đau đớn cho cọp. Còn thỏ sau khi lừa được cọp lại bỏ chạy. Cọp ở lại ngồi suốt xoa đôi tay đầm máu. Sau khi đã bớt đau, cọp lại chạy theo thỏ. Lần này lòng căm thù tăng lên gấp bội.

Sau khi chạy một đoạn đường, thỏ ngồi nghỉ mệt với gốc cây và thấy một bãi phân trâu. Buồn tình ngồi lấy cây vít chơi. Khi ấy cọp đến lấy làm lạ với hỏi :

— « Mày làm gì thế hả ? »

— « Ông nội tao khi chết có để lại cho tao 1 cái trống bây giờ buồn lấy ra đánh chơi. »

— Mày cho tao đánh với ! Nhưng mà đánh làm sao ? Mày chỉ cho tao đánh với. »

— « Dễ mà. Tao nhỏ thì tao lấy cây nhỏ mà đánh, còn mày lớn thì mày lớn thì mày lấy lấy tay đập thật mạnh nó sẽ kêu lớn, hay lắm. »

Cọp làm theo lời, lấy tay đập mạnh vào đồng phân trâu. Đánh xong nghe một tiếng « bịch ». Đầu, cổ, của anh chàng cọp này dính đầy phân trâu

cả. Thỏ thấy thế thì ôm bụng cười ngất. Thỏ bỏ chạy trong khi anh cọp lo dụi mắt vì phân bay vào cay quá. Sau khi đã đỡ cay, cọp lại rượt theo thỏ nữa.

Khi ấy trời đã về chiều, vài cơn gió mát mẽ thổi qua, những lũy tre chạm vào nhau kêu xào xạt thật vui tay. Thỏ đứng bưng lại nghe, mà mê mẩn tâm thần, không biết rằng từ xa cọp lù lù tiến đến. Cọp thấy thỏ đằng xa, chắc mẫm phen này nó sẽ vào bụng mình, nhưng ngạc nhiên khi trông thấy thỏ đang ngờ ngờ, ngần ngần mà chăm chú nhìn vào bụi tre. Quá ngạc nhiên, quên cả hận thù, cọp tiến đến hỏi :

— « Mày làm gì mà như mất hồn thế ? »

Đang mãi mê nghe, thỏ giật mình quay lại, gặp cọp thì hoảng sợ nhưng cũng ráng làm mặt vui mà nói :

— « Ông cố nội của tao lúc chết có để lại cho tao một cây đờn, nay tao buồn lấy ra khảy chơi vậy mà. »

— « Có khó không ? cho tao khảy với »

— « Dễ lắm. Mày chỉ cần dứt đuôi vào hai cây tre đằng kia kia, thì nó sẽ kêu lên tiếng vui tay lắm »

Cọp làm theo lời. Nhưng khi cơn gió thổi lại, hai cây tre chạm vào nhau làm cái đuôi cọp chịu không nổi đứt ra làm hai. Cọp ta quá đau đớn nên ngất đi. Lúc tỉnh dậy, cọp chẳng thấy thỏ đâu cả mà nhìn lại đuôi thì thấy bị đứt làm hai máu chảy đầm đìa.

TRẦN DŨNG

941

HỮU DŨNG VÔ MƯU

Một ngày nọ, có một nông phu dắt trâu ra đồng cấy ruộng. Vì ruộng ở gần chân núi nên đất rắn, trâu kéo không nổi. Người nông phu thấy trâu đi chậm nên đánh đập và chửi rủa luôn mồm.

Lúc đó, có một con Cọp ngồi rình trong bụi, thấy vậy thì giận lắm. Đến ngó, người nông phu thả trâu gặm cỏ. Cọp lại gần trâu và mắng nhiếc :

— Mày lại có sức mạnh, lại có hai sừng nhọn sao mày không chống lại chủ mày ? để nó cỡi lên đầu lên cổ mày.

Trâu đáp lại :

— Trời sinh muôn vật và kẻ không bao giờ cũng mạnh. Mày cũng phải thua nó nữa là tao.

Cọp tức giận :

— Tao có võ, lại mạnh, mười nó tao cũng không sợ :

Trâu nói :

— Vậy thì mày lại đây, tao kêu nó đánh với mày cho biết sức.

Nói rồi trâu đi kêu chủ nó. Một lúc sau người nông phu chạy lại chỗ con Cọp và nói :

— Tao đang đói bụng, chưa đánh với mày được.

Cọp nói :

— Vậy mày đi ăn cơm rồi lại đánh. Người nông phu nói :

— Tao bỏ về thì mày lại chạy mất, lấy gì mà đánh ?

Cọp nói :

— Tao chẳng thèm trốn.

Người nông phu lại nói :

— Nếu vậy thì tao trói mày lại đây, tao về ăn cơm rồi ra mở trói để tao và mày đánh nhau.

Cọp ý mình mạnh, nên nói :

— Tao chẳng sợ. Trói thì trói.

Người nông phu trói xong con Cọp rồi chạy đi kiếm cây lại đánh. Cọp bị trói vùng vẫy không nổi lại bị đòn đau mà chết. Lúc đó trâu mở lại gông xác con Cọp mà nói.

— Tao đã nói mà mày không chịu nghe. Mày ý sức mạnh thì mày chết là đáng lắm.

THAM THỰC, CỰC THÂN

Một bữa nọ, Cọp bị đau nên không đi kiếm ăn. Các loài cầm thú nghe tin Chúa sơn lâm khó ở nên kéo tới thăm. Cọp đói bụng nên tính bắt lời kẻ vô thăm để ăn thịt.

Đầu tiên, anh Chồn vào thăm. Cọp bảo lại gần và hỏi :

— Tao bị đau vậy thơm hay thúi ? Chồn thật thà thưa rằng :

— Thúi.

Cọp bắt lỗi :

— Tao là Chúa sơn lâm, sao mày dám nói tao thúi. Tao ngồi trên đầu trên cổ thiên hạ mà thúi sao.

Nói rồi định chụp con Chồn. Chồn ta lẹ chân nhảy thoát. Ra tới ngoài cửa, Chồn nói :

— Cha ! Khó lắm

Cò nóng lòng muốn vô nên nói :

— Thôi, cho tôi vô.

Chồn nói :

— Và mà nói làm sao cho xuôi thì vô.

Cò nói :

— Không hề gì.

Vừa bước vô, Cọp hỏi :

— Ai đó.

Cò vội thưa :

— Tôi đây.

Cọp vội hỏi :

— Tao đau vậy thom hay thúì ?

Cò vội thưa :

— Thom.

Cọp nổi giận nói :

— Thằng này nịnh.

Rồi vội chụp cò nhưng hụt, cò chạy ra, mặt tái xanh.

Chuột vẫn chưa sợ, nèn vào thăm cọp, Cọp thấy bóng chuột.

Và vội hỏi :

— Tao bị đau, vậy thom hay thúì ?

Chuột nói :

— Không thom cũng không thúì.

Cọp nói :

— Mà nói bậy.

Cọp định vồ nhưng chuột lẹ chân chạy thoát. Chuột ra kể lại, các con

vật đều thất kinh không dám vào thăm chùa nữa.

Vài bữa sau, Cọp bị mắc bẫy treo lủng lẳng trên cây tre. Chuột đi ngang thấy vậy mới hỏi :

— Ủa, ông làm gì mà leo lên trên đó ?

Cọp nói :

— Ông mắc bẫy rồi, có cách chi cứu ông với.

Chuột mới nói :

— Dễ lắm ! tôi leo lên cây rồi cắn cho dây đứt là xong. Nhưng tôi sợ là ông sẽ chụp tôi như bữa trước. Nói rồi chuột bỏ đi mất, để mặc Chua đau khổ chờ chết.

CON CHỒN TINH RANH

Một hôm, có con chồn đi kiếm ăn vì lơ dểnh nên bị xuống hầm. Chồn ta ngồi than vắn thở dài, chẳng biết cách nào lên được. May thay nghe thấy tiếng đi thành thịch trên mặt đất, chồn ta mới nghĩ ra một kế, vội cất tiếng hỏi :

— Ai đó

Khi biết là anh cọp thì vội mừng rỡ mà hỏi :

— Anh đi đâu có việc chi ?

Cọp nói !

— Tôi đi kiếm ăn, anh xuống đó làm chi?

Chồn ta vội nói:

— Ừa, anh không nghe gì sao? Người ta đồn đến mai trời sập.

Cọp than:

— Khổ quá nhưng có thật vậy không?

— Thật chứ, vì thế tôi mới xuống đây núp kẻo mai này chạy không kịp. Chẳng qua nghĩ tình của ngày xưa nên tôi mới nói, chớ kẻ khác tôi nói làm chi.

Nghe thế cọp nói:

— Vậy anh cho tôi xuống đó cho có bạn.

Chồn vội nói:

— Ừ xuống thì xuống.

Cọp ta vội vàng nhảy xuống: Chuyện vẫn một hồi, chồn ta đuổi theo chọc léc cọp hoài. Cọp nổi giận hăm:

— Chọc tôi nữa, tôi ném lên cho trời sập đè dẹp ruột bây giờ.

Chồn dặc ý đuổi theo cọp hoài. Cọp nổi giận quát anh chồn lên. Chồn mừng rỡ, thấy cọp bị mắc mưu, nên chạy đi kêu người tới bắt.

Phỏng theo Truyện Đồi Xưa
của PÉTRUS-KÝ

Tư Tưởng Đẹp

* Lòng chính trực có thể bỏ khuyết cho nhiều đức tính khác nhưng không có lòng chính trực thì không có đức tính nào có giá trị cả. Dù kẻ nào tài ba lỗi lạc đến đâu mà thiếu lòng chính trực thì cũng đừng nên tin cậy

WASHINGTON

* Ghét một người tức là bỏ 1 con sâu vào ruột mình

PEARLS.BUCK

* Đã mang tiếng ở trong trời đất.
Phải có danh gì với núi sông

NGUYỄN CÔNG TRỨ

Vui Cười

NHUNG NÓ CÓ BÀ CON

Thằng cu Tèo than phiền với má nó.

— Má ơi! Trọn đêm con không ngủ được. Thấy má nó không hiểu, nó giải thích ngay.

— Trong giường con có 1 con rệp chết.

— Nếu nó chết thì nó đâu cắn con được?

— Phải, nhưng nếu má thấy bà con của nó đến đưa xác đống đến chừng nào, má sẽ lạnh xương sống mà thức sáng hét như con.

CHỢ TẾT

HÒA XUÂN

- * Tất cả chúng ta đều sống dưới một bầu trời, nhưng chúng ta không cùng một chân trời.

KONRAD ADENAUER

- * Đời chúng ta không được đánh giá bằng tháng năm mà đánh giá bằng hành động.

CARL KONGSTAD

- * Tôi tạm nhìn nhận rằng người ta vô thần, khi người ta cúi mặt nhìn xuống đất, nhưng tôi không quan niệm được rằng người ta có thể ngược mắt lên trời vừa quả quyết rằng không có thượng-đế.

A. LINCOLN

- * Những điều chúng ta biết là một giọt nước và những điều chúng ta không biết là cả một đại dương.

NEWTON

- * Ta nên là ngọn đèn trong phòng thấp, nếu không được là ngôi sao trên trời cao.

TOPPEUR

- * Đã bao nhiêu lần chúng ta chọn con đường chính bởi vì con đường tà lúc đó bị chắn.

DIE WELT

CÀ CHUA

- * Bà Srael, một nhân vật ở Pháp có nói về người chồng của bà như sau :

« Trong số những người mà tôi không yêu chính anh ấy là người mà tôi thích nhất ».

BÁNH MỨT TẠP HÓA

- * Các bạn có biết VOLTAIRE cắt nghĩa lạc quan ra sao không ? VOLTAIRE đã nói : « Lạc quan là thấy cái gì xấu nhất cũng cho là tốt nhất.

- * Còn MAC-TWAIN giải thích rằng : « Kẻ lạc quan là kẻ gần 68 tuổi mới lập gia đình mà còn kiếm nhà ở gần bên trường học và là trường tiểu học.

- * Và văn sĩ RIGAUX giải thích một cách ngộ nghĩnh và lém lỉnh nhất : « Kẻ lạc quan là kẻ té từ tầng lầu 60 xuống khi qua lầu thứ 15; có ông bạn ló đầu ra ngoài cửa sổ hỏi : « Anh mạnh giỏi không ? » mà cũng vui vẻ trả lời rằng : « Phút này tôi vẫn còn mạnh ».

* Mỹ đứng đầu thế giới về việc sản xuất dầu bạc hà (menthe) Họ đã bỏ ra rất nhiều mảnh đất để trồng thứ cây này và hàng năm sản xuất được hàng triệu kilô dầu

Con số này chỉ vừa đủ cung cấp cho nhu cầu làm kẹo của các hãng kẹo của Mỹ. Nhất là việc làm kẹo Chewingum mà mỗi năm họ tung ra thị trường rất nhiều

* EINSTEIN đi vắng. Có người kêu giầy nói cho cô thư ký hỏi địa chỉ của nhà bác học. Cô thư ký này trả lời nhả nhặn bằng cách từ chối thi người ở đầu giầy bảo rằng :
« Cô đừng nói với ai nhé, chính tôi là EINSTEIN đây. Tôi đã quên không nhớ nhà tôi ở đâu nữa.

CHỢ PHÁO

* Người tìm ra chiếc đĩa bay đầu tiên ở Bắc Mỹ là một kỹ sư người Anh : Ông John Frost
Ông FROST đã cho ra một kiểu đĩa bay tối tân có thể di chuyển với một tốc độ 2.300 Km/giờ. Nhưng khi tung ra không gian không đi được đường thẳng mà phải theo một đường dốc 40 độ.

* Chất hóa học Aldrin dieldrine hay hetaclave trộn trong đất khi khởi sự trồng khoai sẽ diệt được sâu bọ, côn trùng

BÁNH TÂY

* Người đời đời với những người chân thật thì nguội lạnh như nước đá đối với những hư ngôn, nịnh hót thì sốt nóng như lửa hồng

LA FONTAINE

* Anh muốn vui sướng trong chốn lất anh cứ trả thù Anh muốn yên vui mãi mãi anh nên tha thứ

LACORDAIRE

* Nhắc mãi câu ngày mai là làm hồng cuộc đời mình

CÁCH NGÔN TÂY PHƯƠNG

RƯỢU MỸ

* Máy tính nhỏ nhất thế giới được tung ra trên thị trường Hoa kỳ. Máy này dài 15 cm, rộng 8 cm, cân nặng 188 gờ ram và chứa 30.000 transistors

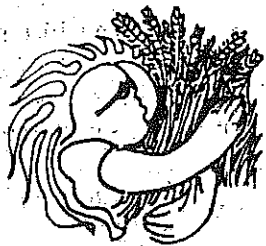
* Máy tính điện tử ti hon này giải được tất cả các phép tính số học, hình học, lượng giác trong thời gian kỷ lục 300 phần ngàn giây

* Một khoa học gia ở TEXAS có loan báo rằng các cuộc thí nghiệm mới đây cho thấy rằng trẻ em đang lớn cần một số sinh tố C có thể là 40 lần nhiều hơn. Theo bác sĩ LINUS PAULING được giải thưởng NOBEL

* Hoa kỳ đang thi đua nhau chế một chiếc xe lửa có cái sườn dài 35 m, chạy bằng động cơ điện, nó có thể chở 65 hành khách với tốc độ 286 km / giờ với hình thù thật lạ mắt như những quái vật thời tiền sử

* Đại học lớn nhất Hoa kỳ là Đại học Hamburger được thành lập ở Chicago. Theo nguồn tin thông thạo thì cứ 15 ngày nhà trường lại đào tạo một số chuyên viên làm món xắt thịt cho nhỏ và uấu chín

* Và sau 15 ngày, học viên phải qua một kỳ thi tối nghiệp. Nếu đậu sẽ được cấp bằng « tiến sĩ Hamburger » bách không thua gì tiến sĩ KISS-INGER của TT NIXON vậy.

Tự Điền « Tếu »

Lời cầu cáo của ban biên tập

Tập tự điền này đã được một ban biên tập hùng hậu gồm nhiều chuyên gia nổi tiếng nhất thời đại hợp soạn. Sở dĩ mùa Xuân này chỉ trích ra một số danh-từ là để đáp ứng với thời cuộc, và nhất là còn để dành cho những mùa Xuân sau, không thì rồi năm tới lấy gì để «Tết» nữa.

Đã gọi là «Tếu» thì hoàn toàn không có ác ý không nhằm đả kích bất kỳ ai, chỉ để nhận định, vui cười trong ba ngày Tết. Vậy ai là người thấy nhột cũng đừng xin đề bụng.

Định nghĩa, theo kiểu «Tự điền» này rất ư là ngược đời chỉ để xem, không nên áp dụng. Xin hải nội chư quân tử hiền giùm cho.

Học hành chăm chỉ :

Đi học trễ ; cúp cua (cours), khi thấy giảng bài thì ngủ gật, hoặc lơ đãng nhìn ra ngoài sân. Bài học không thuộc; bài làm không làm. Học hành như vậy chóng giỏi có nhiều hi-vọng ở lại lớp. (Nguyễn Văn Th., lớp sáu A₂).

Đứng nhất lớp :

Lớp có 30 học, sinh, ta bèn đứng thứ 30. Lớp có 26 học sinh, ta đứng luôn thứ 26. Thành tích rất đáng khoe khoang, cha mẹ sẽ vui lòng, có thể cho nghỉ ở nhà để trông em (Phạm Thị H., lớp Bảy).

Nghệ thuật lãnh đạo :

Một loại chuyên môn dạy người chỉ huy, nịnh trên nạt dưới, tham lam, hất công, vung vè. Chẳng bao lâu, đơn vị đi đến chỗ thịnh vượng.. sập tiệm. (trang 780.g2)

Công bằng, hợp lý :

Thưởng cho kẻ lười, dỏ; phạt người chăm, giỏi; khen kẻ ngu; chê người có sáng kiến, thông minh ; bắt người này phải làm công việc, mà kẻ khác được miễn.

Thi dụ : 5 học sinh ngồi đầu bàn phải quét lớp nhưng rồi chỉ hất 2 học

sinh quét lớp còn 3 học sinh kia thì khỏi.

Kết quả. Xã-hội càng ngày càng tốt đẹp đến... Rồi loạn. (trang 127, giòng 9, thành ô. Mai chú thích).

Thiên tài :

Tài lão khoét, do thiên hạ tăng bóc, để kiếm điểm : nếu dỡ ọc về môn nào thì gọi là thiên tài về môn đó.

Thí dụ :

Thiên tài toán học.

Thiên tài hành chánh, kế toán.

Thiên tài v.v. và v.v.

(Quảng-trị, bí số 28)

Trung ương :

Cơ quan gần dân nhất, hàng ngày tiếp xúc với dân chúng để lo thỏa mãn công vụ...

Thí dụ : Trường học

Quán ăn xã hội.

Nhà giữ trẻ v.v.

(trang 11 96, giòng 7)

Thanh liêm :

Lo giữ phần hơn trong mọi quyền lợi, ăn thì tranh ăn ; tìm mọi cách để ; đục khoét công quỹ ; cố gắng gây tổn bại càng nhiều càng tốt cho ngân sách. Tinh tốt này rất dễ được giám sát viên hỏi thăm sức khỏe và tương lai là có châu nghĩ mát tại khám... Chi-Hòa.

(Nguyễn Trung Trực, số 72)

Cộng tác chân thành :

Là mặc kệ ai muốn làm gì thì làm. Chào cờ trốn kỹ, lễ lạc giòng tuốt. Loại này có nhiều hi-vọng thăng chức đến về hưu non.

(Ban chấp hành, số 12)

Tinh thần trách nhiệm :

Tinh thần đùn cho kẻ khác nhận lãnh mọi hậu quả do việc mình làm, hoặc mình có bõn phận thi hành.

Thí dụ :

Thầy hỏi : ai vẽ bậy trên bảng.

Trò A (vẽ) : Dạ, Anh B đó ạ !

Thí dụ : Xếp bảo nhân viên.

Thôi, anh chịu khó thay thế tôi đi... Quảng Trị, Vũng Tàu.

(Nha « Bịp », bộ « Cuội ».

Ban biên tập XYZ

(Cấm trích dịch và in lại)

Tim hiểu

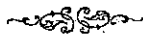
Trên thế giới

có 3.000 thứ tiếng

Theo bản thống kê thì 3 tỷ người trên thế giới chúng ta nói đến 3 000 thứ tiếng khác nhau. Tiếng nói dùng nhiều nhất là tiếng Trung Hoa có 800.000.000 người dùng ; tiếng Anh có 300 000.000 ; tiếng Ấn Độ độ 160 triệu ; tiếng Nga 140.000.000 ; tiếng Y pha nhỏ 110 triệu và tiếng Đức 100 triệu

BAN GIÁM ĐỐC
TRƯỜNG TRUNG HỌC TỔNG HỢP Q.G.N.T SAIGON

Niên khóa 1973-1974.

Hiệu Trưởng : GS TRẦN-NGỌC-HỒ

Tổng giám thị : GS HOÀNG-THỊ-LỘC

HỘI ĐỒNG GIÁO SƯ CỔ VẤN
TRƯỜNG TRUNG HỌC TỔNG HỢP Q.G.N.T. SAIGON

Niên khóa 1973-1974

Hiệu đoàn trưởng : GS NGUYỄN-ĐỨC-QUANG

Tổng thư ký : GS CHÂU-THỊ-MINH-KIM

Thủ quỹ : GS NGUYỄN-THỊ-HỒNG-LOAN

Ban Học tập và Trật tự :

GS NGUYỄN-BẠCH-QUỲ

GS LÂM-BÁ-CHÍ

Ban văn nghệ và Báo chí :

GS CAO-KIM-NƯƠNG

Ô DƯƠNG-VĂN-ĐẬU

Ban thể thao và du lịch :

GS NGUYỄN-TRỌNG-ĐỨC

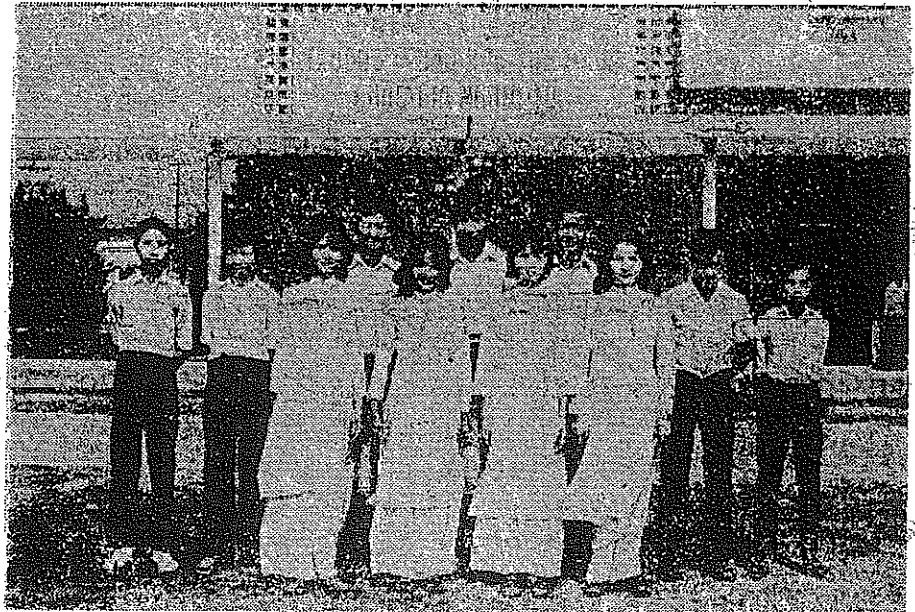
GS ÔN-TẤN-LƯỢNG

Ban xã-hội :

GS LÊ-THỊ-HÒA

GS TRẦN-MỘNG-HẢI

BAN ĐẠI DIỆN HỌC SINH
Trường Trung học Tổng hợp QGNT Saigon

Đại diện toàn Trường	: PHAN CÔNG ĐẠM	Lớp 9A ₁
Phó đại diện kiêm T.T.Ký	: NGUYỄN THỊ KIM PHỤNG	Lớp 8A ₂
Phó tổng thư ký kiêm T.Quỹ	: VŨ THỊ THANH HÀ	Lớp 8A ₁

BAN HỌC TẬP, TRẬT TỰ

Trưởng ban	: TRẦN THÀNH KHOA	Lớp 9A ₁
Phó trưởng ban	: NGUYỄN THÀNH LÂM	Lớp 9A ₁

BAN THỂ THAO

Trưởng ban	: NGUYỄN NGỌC PHƯƠNG	Lớp 9A ₁
Phó trưởng ban	: ĐÀO KIM NGỌC	Lớp 9A ₁

BAN VĂN NGHỆ, BÁO CHÍ

Trưởng ban	: NGUYỄN THỊ THU HẰNG	Lớp 7A ₂
Phó trưởng ban	: TRẦN DŨNG	Lớp 9A ₁

BAN XÃ HỘI

Trưởng ban	: LƯU MINH TRÍ	Lớp 8A ₁
Phó trưởng ban	: NGUYỄN THỊ TUYẾT	Lớp 9A ₁

DANH SÁCH HỌC SINH ĐƯỢC LÃNH THƯỞNG NIÊN KHÓA 1972 - 1973

I. — Phần thưởng Danh Dự toàn trường :

VÕ THỊ MINH PHƯƠNG Lớp 7A1

II. — Phần thưởng Hiệu Đoàn :

PHAN CÔNG ĐAM Lớp 8A1

III. — Phần thưởng xuất sắc về các môn học chuyên biệt :

Kinh Tế Gia Đình :

— TRẦN THỊ HƯƠNG MAI Lớp 6A2

Doanh Thương :

— LÊ THỊ DỊU HIỀN Lớp 8A1

Công Kỹ Nghệ :

— TÔN THẤT TƯƠNG Lớp 8A1

Canh Nông :

— TRẦN THÀNH KHOA Lớp 8A1

IV. — Phần thưởng các lớp :

Lớp 8A1 :

Danh Dự : TRẦN THÀNH KHOA

Ưu hạng : PHẠM LUẬN

Hạng nhất : LÊ THỊ DỊU HIỀN

Lớp 7A1 :

Danh Dự : VÕ THỊ MINH PHƯƠNG

Ưu hạng : VŨ THỊ HUYỀN

Hạng nhất : TRẦN THỊ THU TRÂM

Lớp 7A2 :

Danh Dự : NGUYỄN THỊ KIM PHỤNG

Ưu hạng : HUỖNH THANH PHONG

Hạng nhất : HÀ DƯƠNG THU THỦY

Lớp 6A1 :

Danh Dự : VŨ THỊ THU

Ưu hạng : LÂM DŨNG

Hạng nhất : LÊ ANH DŨNG

Lớp 6A2 :

Danh Dự : TRẦN THỊ HƯƠNG MAI

Ưu hạng : NGUYỄN THỊ THU HẰNG

Hạng nhất : PHAN THANH LONG